

Liahona

**Disciple og
forsvaret af ægteskabet,
side 18, 28, 80**

Tryghed i Guds standarder, side 24

**Pin, post, tweet: Oversvøm
jorden med sandhed, side 48**

*»På deres frugter
kan I kende dem.
Plukker man druer
af tjørn eller figner
af tidsler?*

*Således bærer hvert
godt træ gode
frugter; men et
fordærvet træ bærer
dårlig frugt.*

*I kan altså kende
dem på deres
frugter.«*

Matthæus 7:16-17, 20

BUDSKABER

- 4** Budskab fra Det Første Præsidentskab: Vær et lys
Præsident Thomas S. Monson
- 7** Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige egenskaber – sagtmodig og ydmyg

PÅ OMSLAGET

Forsidefoto: Leslie Nilsson. Indersiden af forsiden: Foto: grapix/iStock/Thinkstock. Indersiden af bagsiden: Foto: mycola/iStock/Thinkstock.

ARTIKLER

- 18** Disciple og forsvaret af ægteskabet
Ældste Russell M. Nelson
Vi må forsvare det traditionelle ægteskab og forkynde Guds vilje.
- 24** Vor himmelske Faders fastsatte standarder
Ældste Allan F. Packer
Efterlevelse af Guds standarder nu vil forberede os til den endelige dom.
- 28** Familieproklamationen: Overvinder kulturel forvirring
Ældste Bruce C. Hafen
Ægteskabet og forælderrollen er afgørende tråde i mønstret for vores sociale billedtæppe.
- 34** Sidste dages hellige mænd og skilsmisse
Brent Scharman
Under og efter skilsmisssens tragedie er det afgørende at forblive tæt på sine børn og på evangeliet.

FASTE ARTIKLER

- 8** Noter fra aprilkonferencen 2015
- 10** Det tror vi på: Vi tror på at være ydmyge
- 12** Kirkenyt
- 14** Vores hjem og familie: En storslået genforening
Susan L. og C. Terry Warner
- 16** Tjeneste i Kirken: Styrken i hjemmeundervisning
Jeff B. Marler
- 17** Overvejelser: Vinduet ved swimmingpoolen
Becky Heiner
- 38** Sidste dages hellige røster
- 80** Til vi ses igen: Han lærte mig evighedens himmelske orden
Ældste Parley P. Pratt

42

42 Tålmodighed: Mere end at vente

Hillary Olsen

Tålmodighed vil sige aktivt at gøre »alt, hvad der står i vor magt« (1&P 123:17).

46 Mission eller penge?

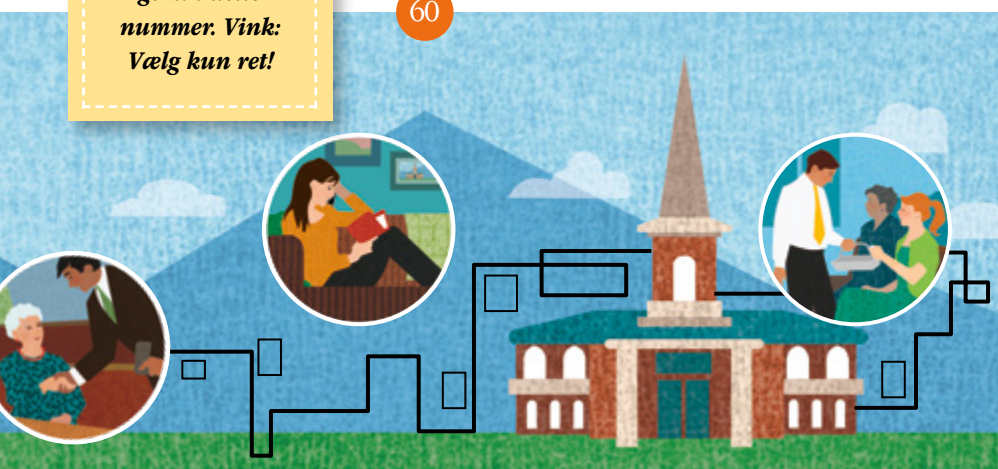
Gelzcke Felix Nogueira

Ville det være det økonomisk offer værd at tage på mission?

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Vælg kun ret!

60

48 Oversvøm jorden gennem de sociale medier

Ældste David A. Bednar

Herren har velsignet os med ny teknologi som hjælp til at oversvømme jorden med sandhed.

54 Spørgsmål og svar

Mine forældre blev skilt. Hvordan tilgiver jeg dem?

56 Opskrift på en lykkelig familie

Mindy Anne Leavitt

Familieproklamationen lærer os, hvordan vi styrker vores familie og opbygger et lykkeligt hjem.

60 Sabbatten er en fryd

Unge fra Østeuropa forklarer, hvorfor og hvordan de holder sabbatsdagen hellig.

62 Vent i tro

Mikaeli Duarte da Silva

Vil de andre i min familie nogensinde tilslutte sig Kirken?

64

64 Shellys løb

Jan Pinborough

Shelly var nervøs for at tale med sin far, indtil hun fik en præstedømmevelsignelse af sin biskop.

66 Hjælp! Nogen bliver skilt

Katherine Nelson

Nogle svar, der måske kan hjælpe dig, hvis dine forældre bliver skilt.

68 Du er den!

Amie Jane Leavitt

Kunne Lauren være modig nok til at forsvare Ally?

70 Stå for det rette

71 Musik: Vælg altid ret

George L. Taylor og A.C. Smyth

72 Et svært valg

Amanda Michaelis

Da Diego ser et dårligt videospil, må han træffe et svært valg.

74 Særlige vidner: Hvordan kan jeg forblive fri?

Ældste Quentin L. Cook

75 Du kan omvende dig og tilgive

76 Clara og Primarys nadvermødeprogram

Jane McBride Choate

Clara er nervøs, første gang hun skal sige noget til Primarys nadvermødeprogram.

78 Tid til skriften: Jesus oprejser Lazarus fra de døde

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Lisa Carolina López

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson
Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg,
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kirke av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementpris: DKK 55 pr. år (Gronland DKK 27,50).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

August 2015 Vol. 164 No. 8. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler:*

»Disciple og forsvaret af ægteskabet«, side 18: Overvej, hvordan I kan »forsvare ægteskabet« i jeres eget hjem. Har I nogensinde haft en samtale med jeres børn om deres fremtidige ægteskab eller om, hvordan Kirkens syn på ægteskab er anderledes end verdens? Har I nogensinde fortalt jeres børn om jeres følelser omkring ægteskabet? Har I undervist dem i profeternes og apostlenes lære omkring ægteskabet? Overvej til en familieaften at drøfte disse emner og brug »Familien: En proklamation til verden« (*Liahona*, nov. 2010, s. 129).

»Oversvøm jorden gennem de sociale medier«, side 48: Drøft som familie, når I har læst denne artikel, hvordan I, som ældste Bednar siger, vil »bruge de sociale medier til at gengive evangeliske budskaber«, idet I følger de retningslinjer, han foreslår. I kan sætte citater fra generalautoriteter på jeres Facebookside eller placere billeder af jeres yndlingskriststeder på Instagram. Jeres familie kan tilmed opfinde jeres egen hashtag, som I kan bruge, når I lægger billeder eller citater, der handler om evangeliet, ud (ligesom medlemmerne, der begyndte at bruge hashtagget #LDSconf).

PÅ DIT SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Arbejde, 56

Bøn, 39, 40, 56, 64, 76

Eksempel, 4, 48, 68

Familie, 14, 17, 18, 28, 56,
62, 80

Forældrerollen, 28, 34

Handlefrihed, 24, 70,
72, 74

Helligånden, 40

Hjemmeundervisning, 16

Jesus Kristus, 7, 78

Konvertering, 14, 62

Kærlighed, 18, 56, 68

Lydighed, 24, 70

Missionering, 41, 46, 48

Mobning, 68

Mod, 64, 71, 72, 76

Mormons Bog, 41

Offer, 46

Omvendelse, 56, 75

**Præstedøms-
mevelsignelser**, 64

Retskaffenhed, 24

Sabbatsdag, 60

Skilsmisse, 34, 54, 64, 66

Slægtshistorie, 39

Sociale medier, 48

Standarder, 24, 70

Stolthed, 10

Tempeltjeneste, 14, 62

Tiende, 46

Tilgivelse, 54, 56, 66, 75

Tilstedeværelse i Kirken,
38, 60

Tålmodighed, 42, 62

Venskab, 68, 72

Vidnesbyrd, 4, 48

Værdighed, 24

Ydmyghed, 7, 10

Ægteskab, 18, 28, 80

Præsident
Thomas S. Monson

Jeg har haft det privilegium at overvære mange kulturarrangementer afholdt i forbindelse med tempelindvielser. Jeg har nydt dem alle rigtig meget, herunder også den seneste, som jeg overværede i Phoenix i Arizona i USA i november sidste år.

De unge sidste dages hellige, som deltog i festligholdelsen, præsenterede et fantastisk og mindeværdigt program. Lige før festligholdelsen i Phoenix sidste år fortalte jeg deltagerne: »I er lysets børn.«

Jeg ønsker, at alle Kirkens unge ved, at de er lysets børn. Og som sådan har de et ansvar for at være som et »himmellys i verden« (Fil 2:15). De har en pligt til at fortælle andre om evangeliets sandheder. De har en kaldelse til at stå som et tempelfyrtårn, hvor de afspejler evangeliets lys til en stadig mørkere verden. Deres opgave er at holde deres flamme levende, så den kan brænde og stråle.

For at vi kan være »et forbillede for de troende« (1 Tim 4:12), må vi selv tro. Vi må udvikle den nødvendige tro til at overleve åndeligt og til at udsende et lys til andre. Vi må nære vores vidnesbyrd, indtil det bliver et anker i vores liv.

At læse og studere skrifterne og at bede ofte og uden ophør er blandt de bedste måder at få og bevare den tro, som vi har brug for i dag. Til Kirkens ungdom siger jeg: Hvis I ikke allerede har gjort det, så få nu en vane med dagligt skriftstudium og bøn. Uden disse to afgørende vaner kan påvirkninger udefra og livets sommetider barske realiteter sløre eller endda slukke jeres lys.

Teenageårene er ikke lette. Det er de år, hvor Satan vil friste jer og gøre sit yderste for at lokke jer væk fra stien, der vil føre jer tilbage til jeres himmelske hjem. Men når

VÆR ET LYS

I læser og beder, og når I tjener og adlyder, vil I bedre kende »lyset, som skinner i mørket« (L&P 6:21), vores store eksempel og styrke, ja, Herren, Jesus Kristus. Han er det lys, som vi skal holde højt for at fjerne det stigende mørke (se 3 Ne 18:24).

Med et stærkt vidnesbyrd om Frelseren og hans gengivne evangelium får I ubegrænsede muligheder for at skinne. De findes omkring jer hver dag, uanset hvilken situation I befinder jer i. Når I følger Frelserens eksempel, får I mulighed for at være et lys, kan man sige, for dem omkring jer – uanset om det er nogen i jeres egen familie, klassekammerater, kollegaer, bekendte eller fuldstændig fremmede.

Når I er et lys for verden, vil alle omkring jer mærke en særlig ånd, som får dem til at ønske at være sammen med jer og følge jeres eksempel.

Jeg bønfaller forældre og vore unges ledere om at hjælpe dem til at stå fast for sandhed og retfærdighed. Hjælp dem til at se den åbne port til lærdom, forståelse og tjeneste i Guds rige. Opbyg i dem styrke til at modstå verdens fristelser. Giv dem viljen til at vandre i dyd og tro,

til at være bønssomme og til at se til himlen som deres faste anker.

Til vore unge siger jeg: Vor himmelske Fader elsker jer. Må I også mærke den kærlighed, som kirkelederne har til jer. Må I altid have et ønske om at tjene vor himmelske Fader og hans Søn. Og må I altid vandre i sandhed og være et lys blandt Guds børn. ■

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Overvej at drøfte med dem, I underviser, hvad det betyder at være »et lysets barn«.

Hvilke ansvar omfatter det? I kunne drøfte tidspunkter, hvor deres lys har været særligt stærkt, og hvad der gjorde det stærkt. Overvej at bede dem om at tænke på en bestemt person, fx en ung, en kollega eller en slægtning, som kan have brug for lyset. Derefter kunne I sammen bede om, hvordan man giver lyset til denne person.

Fyrtårn

Præsident Monson siger, at Kirkens unge »har en kaldelse til at stå som et tempelfyrtårn, hvor de afspejler evangeliets lys til en stadig mørkere verden.« Han kommer med et par eksempler på, hvordan vi kan gøre dette?

- Fortælle andre om evangeliet
- Tro
- Udvikle tro
- Være et lys for andre
- Nære vores vidnesbyrd, indtil det bliver et anker i vores liv
- Læse og studere i skrifterne

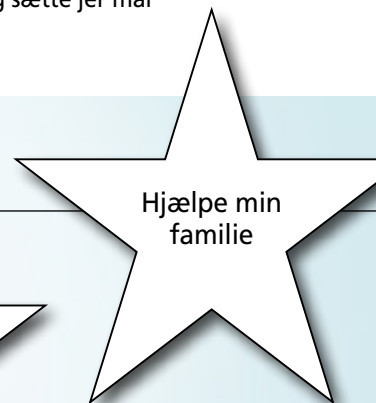

- Bede ofte og vedvarende
- Tjene
- Adlyde

Overvej at bedømme jer selv fra 1 til 5 på hvert af disse områder. Man kan på områder med en lav score fx studere disse emner i skrifterne eller søge på dem på LDS.org. Når I har studeret disse emner, kan I tænke på forslag til, hvordan I kan styrke disse områder og sætte jer mål om at gøre det.

Lad jeres lys skinne

Som Guds barn er du et lysets barn. Du kan få mere lys ved at følge vor Frelser, Jesus Kristus. Jesus Kristus og vor himmelske Fader elsker dig og ønsker, at dit lys skinner for andre og fører dem til Kristus. Du kan lyse ved blot at være dig selv, når du følger befalingerne som at bede og læse i skriften. Udfyld stjernerne herunder med forslag til, hvor du kan lyse for andre som et eksempel på Jesus Kristus. De første to er udfyldt for dig. Farvelæg stjernerne.

Studér bønsumt dette materiale for at vide, hvad I skal tale om. Hvordan kan en forståelse af Frelserens liv og rolle øge jeres tro på ham og velsigne dem, I våger over som besøglærere? Få yderligere oplysninger ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige egenskaber – sagtmodig og ydmyg

Dette er en del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler Frelserens guddommelige egenskaber.

Jesus sagde: »Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener« (Luk 22:26-27).

»Frelseren er vores ypperligste forbillede på ydmyghedens og underkastelsens kraft. Når alt kommer til alt var det hans underkastelse af Faderens vilje, som førte til den største og mest betydningsfulde begivenhed i verdenshistorien. Nogle af de måske helligste ord i den hellige skrift er ganske enkle: »Ske ikke min vilje, men din« (Luk 22:42).«¹

Som Jesu Kristi disciple søger vi altid at blive som ham. »Sagtmodighed er afgørende, for at vi kan blive mere kristuslignende,« sagde ældste Ulisses Soares fra De Halvfjerds. »Uden sagtmodighed kan vi ikke udvikle andre

væsentlige dyder. At være sagtmodig betyder ikke at være svag, men det betyder at have en god og venlig adfærd, vise styrke, sindsro, sundt selvværd og selvkontrol.«² Når vi arbejder på at udvikle denne egenskab, erfarer vi, at »ved ydmygt at underkaste os Faderens vilje får vi Guds kraft – ydmyghedens kraft. Det er kraften til at overvinde livets modgang, fredens kraft, håbets kraft, den kraft, der ligger i et hjerte, som slår for kærligheden til og et vidnesbyrd om Frelseren Jesus Kristus, ja, kraften til forløsning.«³

Yderligere skriftsteder

Matt 26:39; Joh 5:30; Mosi 3:19; Hel 3:35

NOTER

1. Richard C. Edgley, »Ydmyghedens kraft«, *Liahona*, nov. 2003, s. 99.
2. Ulisses Soares, »Vær sagtmodig og ydmyg af hjertet«, *Liahona*, nov. 2013, s. 9.
3. Richard C. Edgley, »Ydmyghedens kraft«, s. 99.

Tro, Familie,
Tjeneste

Fra skrifterne

Et af de mest bevægende og betydningsfulde øjeblikke under Kristi tjenestegerning var dengang, hvor han vaskede sine disciples fødder. »Så rejser Jesus sig fra bordet og lægger sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. Derefter hælder han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciplenes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig« (Joh 13:4-5).

Da Frelseren introducerede denne ordinance, må disciplene have været overvældet af, at deres Herre og Mester knælede foran dem og udførte en så underdanig tjeneste. Jesus forklarede så de lektier, som han ønskede, at de og vi alle lærte:

»Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder.

Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer« (Joh 13:14-15).

Til overvejelse

Hvordan kan ydmyghed hjælpe os til at elske, som Frelseren gjorde?

NOTER FRA APRILKONFERENCEN 2015

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår aprilkonferencen 2015, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvende de levende profeters og apostles og andre kirkelederes nylige undervisning.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

En hellig sabbat

»Hvordan *helligholder* vi sabbatsdagen? Da jeg var meget yngre, studerede jeg de arbejdslistes, andre havde lavet over det, de måtte, og det de *ikke* måtte gøre på sabbatten. Det var først senere, at jeg ud fra skrifterne lærte, at min handlemåde og min holdning på sabbatten udgjorde et *tegn* mellem mig og min himmelske Fader. Med den forståelse havde jeg ikke længere brug for lister over, hvad jeg måtte og ikke måtte. Når jeg skulle træffe beslutning om,

hvorvidt en aktivitet var passende på sabbatten eller ej, spurgte jeg blot mig selv: »Hvilket *tegn* ønsker jeg at vise Gud?« Det spørgsmål gjorde mine valg med hensyn til sabbatsdagen krystalklare ...

Tro på Gud vækker en kærlighed til sabbatten, tro på sabbatten vækker en kærlighed til Gud. En hellig sabbat er i sandhed frydefuld.«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Sabbatten er frydefuld«, *Liahona*, maj 2015, s. 130, 132.

PROFETISK LØFTE

Fasteoffer ændrer hjertet

»I Kirken i dag får vi en gang om måneden mulighed for at faste og give et gavmildt fasteoffer gennem vores biskop eller grenspræsident til gavn for de fattige og trængende ...

En del af jeres og mit fasteoffer bliver denne måned brugt til at hjælpe en eller anden et eller andet sted, og Herren vil føle den lindring, som var det hans egen.

Jeres fasteoffer gør mere end at forsyne mennesker med mad og tøj. Det vil hele og ændre hjerter. Frugten af et frivilligt bidrag kunne være, at modtageren får et ønske i hjertet om at række ud til andre, der har brug for det. Det sker over hele verden.«

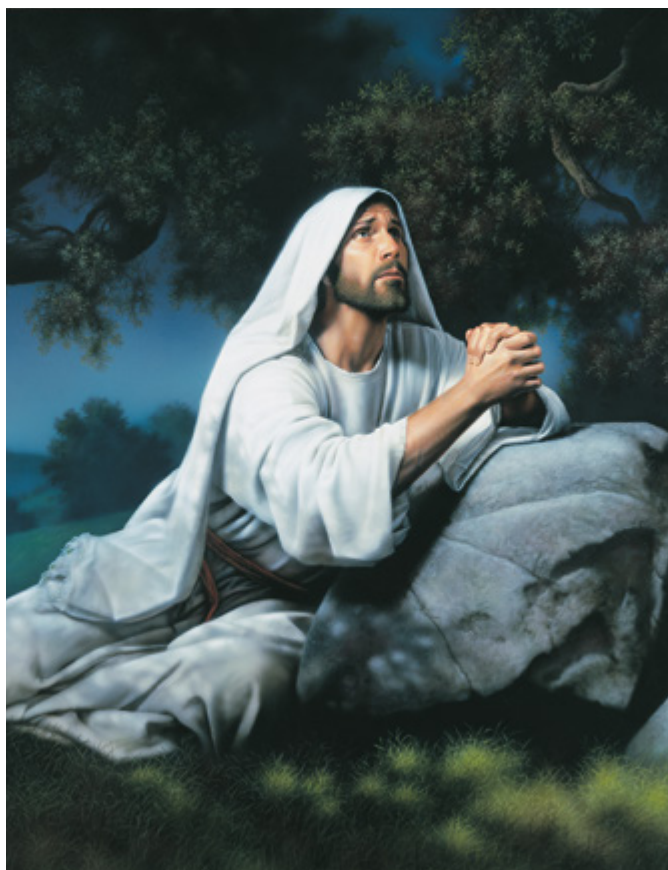
Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Den faste, jeg ønsker« *Liahona*, maj 2015, s. 23, 24.

FRELSESPLANEN

»Mindst fire ting er nødvendige for, at denne guddommelige plan kan lykkes,« sagde ældste D. Todd Christofferson. Find svarene i hans tale »Hvorfor ægteskab, hvorfor familie«, s. 50.

1. »Skabelsen af _____ som vores bolig.«
2. Med faldet [Adam og Evas] kom en bevidsthed om _____ og den gud-givne magt til at _____. Faldet medførte også den fysiske _____, der er nødvendig for at gøre vores liv på jorden midlertidigt, så at vi ikke lever for evigt i vore synder.
3. Vi ser dødens rolle i vor himmelske Faders plan, men den plan ville være ugyldig uden en måde, hvorpå man til sidst kunne overvinde døden, både _____ og _____. Derfor så led og døde en Forløser, Guds enbårne Søn, Jesus Kristus, for at sone for Adam og Evas overtrædelser, hvorved _____ og udødelighed blev tilvejebragt for alle.«
4. »Gud har ... forordnet det således, at mænd og kvinder bør gifte sig og få børn, hvorved de sammen med Gud skaber et fysisk legeme, der er nøglen til jordelivets _____ og _____ for den evige herlighed sammen med ham.«

Svar: 1. jorden; 2. godt, ondt, vælgte, død; 3. fysisk, åndeligt, opstandelse; 4. prøve, nødvendig

SVAR TIL JER

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres Liahona fra maj 2015 eller besøg conference.lds.org for at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvad er »guds frygt«, og hvordan kan det velsigne os? Se David A. Bednar, »Derfor dæmpede de deres frygt«, s. 46.
- Hvad er de vigtigste religiøse traditioner i hjemmet, som bidrager til, at børn ved, at de er elsket og trygget? Se Quentin L. Cook, »Min Gud er mit lys«, s. 62.
- Hvordan hjælper en forståelse af forholdet mellem retfærdighed, kærlighed og nåde os til at forstå påsken og Jesu Kristi forsoning? Se Jeffrey R. Holland, »Retfærdighed får evigt spil«, s. 104.

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org.

VI TROR PÅ AT VÆRE YDMYGE

»Den stolte frygter menneskers dom mere end Guds. »Hvad vil folk mon tænke om mig?« vejer tungere end, »hvad vil Gud mon tænke om mig?«
–Præsident Ezra Taft Benson

Når vi bliver medlemmer af Jesu Kristi Kirke, indgår vi pagt om altid at erindre ham, påtage os hans navn og holde hans befalinger (se L&P 20:77). Enhver synd forhindrer os i at holde denne pagt, men der er en synd, mere end nogen anden, som vi skal undgå, fordi den fører til så mange andre: Stolthed.

»De fleste mennesker opfatter stolthed som selvoptagethed, indbildskhed, pral, overlegenhed eller hovmod,« belærte præsident Ezra Taft Benson (1899-1994). »De er alle

træk ved denne synd, men det mest centrale har vi endnu ikke beskrevet.« Han sagde: »Det centrale træk ved stolthed er fjendtlighed [had eller fjendskab] – fjendtlighed over for Gud og vore medmennesker.«¹

Fjendtlighed over for Gud er »åndeligt set som at sige »min vilje ske, og ikke din« ... Stolte mennesker kan ikke acceptere, at Gud har myndighed til at give dem retningslinjer i livet ... De stolte ønsker, at Gud skal være enig med dem. De er ikke interesseret i at ændre opfattelse

for at blive enige med Gud.«²

Fjendtlighed over for vore medmennesker giver udslag på mange forskellige måder: »Ved at finde fejl, sladre, bagtale, surmule, leve over evne, misunde, begære, ved at afholde sig fra at være taknemlig og rose andre for at kunne opløfte dem, samt ved at man er utilgivende og jaloux.«³

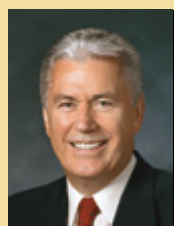
Stolthed forhindrer vores fremgang, skader vore forhold og begrænser den tjeneste, vi kan yde. Præsident Benson foreslog denne løsning: »Kuren mod stolthed er ydmyghed – sagtmodighed, underdanighed. Det er et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd.«⁴ Han lærte os, at »den ydmyge efterkommer Guds vilje – han frygter Guds dom og reagerer på sine medmenneskers behov ... Lad os vælge at være ydmyge.«⁵

Følgende illustrationer kan vise forskellige måder, vi kan vælge at være ydmyge på. ■

Skrifterne indeholder mange advarsler om stolthed, se fx Ordsprogenes Bog 16:18; Ezekiel 16:49-50; Lære og Pagter 23:1; 38:39.

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 234.
2. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 234-235.
3. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 237.
4. Se *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 240.
5. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 231, 240.

DEN MEST YDMYGE MAND

»Den største, mest duelige og mest fuldendte mand, der nogensinde har gået på denne jord, var også den mest ydmyge. Han udførte noget af sin mest storslåede tjeneste i ubemærkethed med kun nogle få tilskuere, som han »forbød ... at sige til nogen,« hvad han havde gjort [se Luk

8:56]. Når nogen kaldte ham »god«, undgik han hurtigt complimenten og insisterede på, at kun Gud i sandhed er god [se Mark 10:17-18]. Verdens ros betød tydeligvis intet for ham ... Vi ville stå os godt ved at følge vor Mesters eksempel.

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Om at være oprigtig«, *Liahona*, maj, 2015, s. 83.

Vi kan vise
ydmyghed ved at -

modtage råd og
irretesættelse.

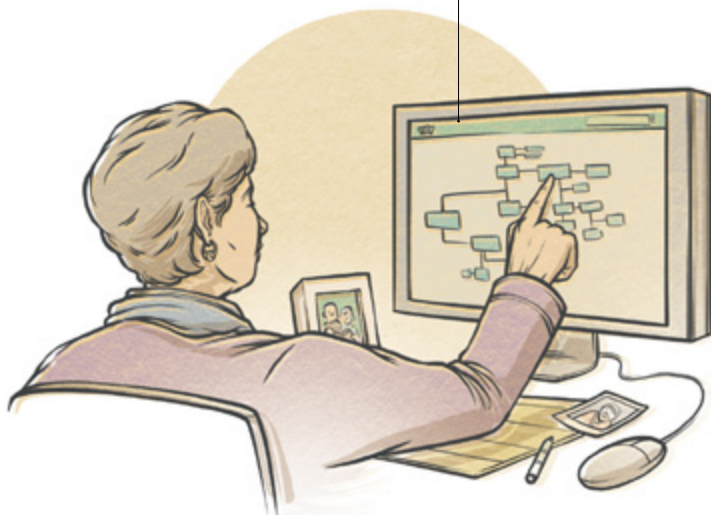
yde uselvisk tjeneste.

bede med oprigtig hensigt.

tage på mission.

gøre noget ved
slægtshistorie og
besøge templet
oftere.

KIRKENYT

Se flere nyheder og mere om begivenheder i Kirken ved at besøge news.lds.org.

Nye områdeledere

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort ændringer i områdeledelserne, der træder i kraft den 1. august 2015. Alle medlemmer af områdepræsidentskaberne er medlemmer af De Halvfjerds' Første eller Andet Kvorum.

De Halvfjerds er kaldet ved åbenbaring til under ledelse af Det Første Præsidentskab at bistå De Tolv Apostles Kvorum i deres virke over hele verden.

»De Halvfjerds' historie går faktisk tilbage til Det Gamle Testamente,«

sagde præsident Boyd K. Packer, der er præsident for De Tolv Apostles Kvorum.¹ Den første henvisning til De Halvfjeds står i 2 Mosebog 24:1, og de omtales senere i 4 Mosebog 11:16-17, 25, hvor de er samlet for at hjælpe Moses.

Mens Kristus virkede på jorden kaldte han tooghalvfjerds, instruerede dem ligesom de tolv apostle og sendte dem ud to og to, idet han forklarede, at de, der hørte deres røst, ville høre hans røst (se Matt 10:1, 16-17; Luk 10).

»Vi tror på den samme organisation, som fandtes i den oprindelige kirke,« sagde præsident Packer. »Og det omfatter halvfjedsere« (se TA 1:6). I vor tids hastigt voksende kirke spiller De Halvfjerds en vigtig rolle ved at bistå De Tolv. »De Halvfjerds kan ved uddelegering gøre alt det, som De Tolv beder dem om,« sagde præsident Packer.² ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, i »The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy«, video, LDS.org.
2. Boyd K. Packer, i »The Twelve and the Seventy«.

De Halvfjerds' Præsidium

Ronald A. Rasband
Hjælper i alle områder

L. Whitney Clayton
Utah, Nord
Salt Lake City, Utah
Utah Syd

Donald L. Hallstrom
Nordamerika Nordøst

Richard J. Maynes
Nordamerika Nordvest
Nordamerika Vest

Craig C. Christensen
Idaho
Det Centrale Nordamerika

Ulisses Soares
Nordamerika Sydøst

Lynn G. Robbins
Nordamerika Sydvest

Sydøstafrika

Stanley G. Ellis
Første-rådgiver

Carl B. Cook
Præsident

Kevin S. Hamilton
Anden-rådgiver

Vestafrika

Terence M. Vinson
Første-rådgiver

LeGrand R. Curtis jun.
Præsident

David F. Evans
Anden-rådgiver

Asien

Randy D. Funk
Første-rådgiver

Gerrit W. Gong
Præsident

Chi Hong (Sam) Wong
Anden-rådgiver

Nordasien

Kazuhiko Yamashita
Første-rådgiver

Scott D. Whiting
Præsident

Yoon Hwan Choi
Anden-rådgiver

Brasilien

Jairo Mazzagardi
Første-rådgiver

Claudio R.M. Costa
Præsident

Marcos A. Aidukaitis
Anden-rådgiver

Caribien

Claudio D. Zivic
Første-rådgiver

J. Devn Cornish
Præsident

Hugo E. Martinez
Anden-rådgiver

Centralamerika

Adrián Ochoa
Første-rådgiver

Kevin R. Duncan
Præsident

Jose L. Alonso
Anden-rådgiver

Europa

Paul V. Johnson
Første-rådgiver

Patrick Kearon
Præsident

Timothy J. Dyches
Anden-rådgiver

Østeuropa

Jörg Klebingat
Første-rådgiver

Bruce D. Porter
Præsident

Larry S. Kacher
Anden-rådgiver

Mexico

Paul B. Pieper
Første-rådgiver

Benjamín De Hoyos
Præsident

Arnulfo Valenzuela
Anden-rådgiver

Mellemøsten/Nordafrika

Larry R. Lawrence

Wilford W. Andersen

Administreret fra Kirkens hovedsæde

Stillehavet

O. Vincent Haleck
Første-rådgiver

Kevin W. Pearson
Præsident

S. Gifford Nielsen
Anden-rådgiver

Filippinerne

Shayne M. Bowen
Første-rådgiver

Ian S. Ardern
Præsident

Allen D. Haynie
Anden-rådgiver

Sydamerika Nordvest

W. Christopher Waddell
Førster-ådgiver

Juan A. Uceda
Præsident

Carlos A. Godoy
Anden-rådgiver

Sydamerika Syd

Francisco J. Viñas
Første-rådgiver

Walter F. González
Præsident

José A. Teixeira
Anden-rådgiver

EN STORSLÅET GENFORENING

Susan L. og C. Terry Warner

Årtiers adskillelse og hjertesorg endte, da Herren bragte en far og en søn sammen i templet.

Det var en smuk morgen i april 2012, da John Ekow-Mensah kom ind i templet i Accra i Ghana. Den ældre bror, som nu er i 80'erne, havde fulgtes med en gruppe hellige fra Nkawkaw, hvor han boede alene. Gruppen planlagde at overnatte i de nærliggende værelser for tempelbesøgende og tilbringe to dage med at tjene i templet.

Bror Ekow-Mensah sad i templet og ventede på at deltage i forberedende ordinancer, da en yngre mand satte sig ved hans side. Den yngre mand på 54 år havde planlagt at deltage i en begavelsessession den formiddag sammen med sin hustru, men de kom for sent til sessionen, så han besluttede sig for at udføre stedfortrædende ordinancer.

»Hvor kommer du fra?« spurgte bror Ekow-Mensah.

»Sekondi,« svarede manden.

»Hvilken del af Sekondi?« spurgte bror Ekow-Mensah.

»Ketan,« svarede den yngre mand, »i det område, hvor skolerne ligger.« Undervejs i samtalen fornemmede

begge mænd, at disse spørgsmål ledte til noget.

Bevæget af en tiltagende følelse af genkendelse så den yngre mand på bror Ekow-Mensah. »Du er min far,« sagde han. »Hvad hedder du?«

»John Ekow-Mensah.«

»Det hedder jeg også,« svarede sønnen.

Efter at have tjent i templet sad de to mænd længe i det celestiale værelse, hvor de lærte hinanden at kende og genoplivede deres indbyrdes kærlighed. Selv om alt, hvad bror

Ekow-Mensah jun. sagde og gjorde, viste respekt og var korrekt, så syntes han ikke helt rede til helhjertet at acceptere sin far – indtil han hørte, hvorfor hans far måtte rejse, og hvorfor han ikke kunne kontakte sin familie.

For næsten 50 år siden var bror Ekow-Mensah sen. blevet gift med en kvinde, hvis bedstemor – den ældste matriark på det tidspunkt – herskede suverænt i deres stamme. Desværre var hun imod Johns ægteskab med sit barnebarn. Hun insisterede på, at parret skulle skilles, da deres ældste søn John jun. var 4-5 år gammel. John jun. havde kendt sin oldemor som en stærk og arbejd-

som kvinde, men ikke som den person, der havde forhindret al kontakt med hans biologiske far i næsten 50 år.

Fordrivelsen fra familien havde faktisk brudt alle bånd. På grund af manglende telefon- og

postmuligheder kunne John sen. ikke holde kontakten med sin familie.

Hans søgen efter arbejde førte ham mange timer væk. Han boede i Mankessim mellem 1963 og 1989, hvor han havde en lille farvehandel. Derfra flyttede han til Ada, hvor en kvinde, hvis bygning han malede, præsenterede ham for Jesu Kristi evangelium. Bror Ekow-Mensah sen. tilsluttede sig Kirken i 1991.

Fordi bror Ekow-Mensah jun. var så ung, da hans forældres ægteskab blev opløst, vidste han ikke meget om sine forældre. Nu og da bemærkede hans mor, at han var en »fuldstændig kopi« af sin far, men det var alt, hvad han vidste.

Da John voksede op og blev gift med Deborah, besluttede de sig for at finde en kirke, som de kunne tilslutte sig. John studerede på University of Ghana i Accra, da han så et eksemplar af *Liahona* på en hylde. Han samlede det op og blev interesseret i det, han læste. John lagde mærke til udgiveren: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Da John kom hjem fra universitetet til sit hjem i Sekondi, var hans hustru ivrig efter at fortælle ham om en kirke, som hun havde hørt om fra en ven.

Hun fortalte ham, at navnet var Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. John fortalte hende, at det var den kirke, han havde læst om i et blad på universitetet.

John og Deborah blev undervist i evangeliet og døbt i 1999. Et årti senere blev de besejlet i templet i Accra i Ghana, og de tre yngste af deres fem børn blev besejlet til dem.

Så i april 2012 i templet væltede tårerne frem, da far og søn genkendte hinanden. Deres glæde blev ikke mindre, da de forstod, at de hver for sig havde tilsluttet sig Kirken og denne smukke formiddag fundet vej til templet. ■

Forfatterne bor i Utah i USA og har tjent i Accra-missionen i Ghana.

Far og søn genforenet i templet efter næsten 50 års adskillelse.

STYRKEN I HJEMMEUNDERVISNING

Jeff B. Marler

Hvordan kunne vi undervise en familie, der ikke ville lade os komme ind?

Jeg skulle være hjemmelærer sammen med bror Erickson, et ældre medlem i min menighed, som var en ihærdig hjemmelærer. Han fik mig til at træffe aftalerne, hvilket jeg ikke havde noget imod.

En af vore familier, familien Wright (navnet er blevet ændret), var ikke aktivt involveret i Kirken. Da jeg ringede til dem, sagde bror Wright: »Ring aldrig mere til mig.«

Jeg fortalte bror Erickson, hvad der var sket. Da han næste måned bad mig om at ringe til familien Wright igen, mindede jeg ham om, at bror Wright ikke ønskede, at vi ringede. Bror Erickson insisterede på, at jeg alligevel ringede, så det gjorde jeg. Da bror Wright tog telefonen, bad jeg ham om ikke at lægge på og fortalte ham, at min hjemmelærerkammerat havde insisteret på, at jeg ringede. Jeg spurgte om, vi kunne være hans hjemmelærere ved blot at ringe en gang om måneden. Det gik han med til.

Fra da af ringede jeg til familien Wright hver måned. Hver gang jeg ringede, sagde bror Wright: »Nu har du ringet.« Så lagde han på. Jeg havde det fint med det, og bror Erickson bad ikke om mere.

Da der var gået flere måneder, foreslog bror Erickson, at vi fastede

for familien Wright. Jeg accepterede, så en søndag bad og fastede vi for at finde ud af, hvordan vi kunne nå ind til bror Wright. Da jeg næste morgen passerede familien Wrights hjem på vej til arbejde, kom bror Wright ud af huset. Jeg kunne se en legetøjslastbil under et af hans baghjul, så jeg standsede og udpegede det. Han takkede mig.

»Forresten,« sagde jeg, »så er jeg din hjemmelærer.«

Han takkede mig igen, da jeg kørte videre.

Jeg ringede til bror Erickson for at fortælle ham, hvad der var sket. Han bad mig om at ringe til bror Wright for at arrangere et hjemmelærerbesøg den

efterfølgende aften, hvilket jeg gjorde. Bror Wright var både venlig og imødekommende. Vi havde et godt besøg hos familien og traf en ny aftale. Jeg forlod deres hjem med et større vidnesbyrd om faste og bøn og om betydningen af at være hjemmelærer.

Senere den uge hørte vi, at bror Wright havde tilladt fuldtidsmissionærerne at begynde at undervise hans 15-årige datter. Hun havde bedt i månedsvis om, at hendes far ville blødgøre sit hjerte og tillade hende at blive døbt. Med tiden begyndte familien at komme i kirke, og bror Wright gav til sidst sin datter tilladelse til at blive døbt. Det var faktisk ham selv, der døbte hende.

Jeg er taknemlig for, at bror Erickson var i harmoni med Ånden. Hans indblik gennem denne tid gav mig et større vidnesbyrd om kraften og mulighederne ved hengiven hjemmeundervisning. ■

Forfatteren bor i Arizona i USA.

VINDUET VED SWIMMINGPOOLEN

Becky Heiner

Vore familieforhold kan bidrage til, at vi lærer om, forstår og efterlever evangeliet.

Vores ferie gik mod enden. Til vaflerne den morgen planlagde vi, hvordan vi kunne få mest ud af tiden, før vi skulle overleve en fem timers køretur hjem. Min mand besluttede at tage vores tre små døtre med på en sidste svømmetur i swimmingpoolen. Jeg ville benytte løbebåndet i motionsrummet.

Det løbebånd, jeg valgte, vendte ud mod et panoramavindue med udsyn til swimmingpoolen. Kort efter så jeg en familie – min familie – bevæge sig hen til swimmingpoolen. Håndklæder, sko og T-shirt fløj i alle retninger, da pigerne begejstret forberedte sig til at springe i vandet. Normalt ville jeg følge efter dem, samle tøj og sko op og helt ærligt være lidt irriteret over det hele. I stedet så jeg denne familie udefra, som om dette gigantiske vindue foran mig var et filmræred. Mine fødder løb

i en stabil rytme på det roterende bånd under mig, mens jeg så på.

Jeg kunne se, hvor lykkelige alle var. De lo og legede sammen, og jeg tænkte på de gange, hvor jeg var blevet modløs over de smålige argumenter, der uundgåeligt opstår i en familie, over den urolige følelse af, at jeg på trods af min bedste indsats ikke kunne lære mine børn at elske hinanden. Men jeg så nogle mennesker, der var lykkelige sammen. Jeg fandt ud af, at mit forsøg på at lære dem at elske hinanden ikke mislykkedes, jeg kunne bare ikke se, at de gjorde det.

Jeg så en af pigerne igen og igen hoppe fra kanten af swimmingpoolen ned i sin fars arme. Jeg tænkte på alle de store spring, hun ville tage i løbet af sit liv, og jeg håbede, at hun ville stole på, at hendes himmelske Fader kunne gribe hende hver gang. Jeg vidste, at

hun for hvert spring lærte tillid, og at det at være en del af vores familie var en sikker måde at lære det på.

En anden datter øvede sig på nogle svømmetag. Jeg så, hvordan hendes families opmuntring fik hende til at blive ved. Der ville komme tidspunkter i hendes liv, hvor hun vil få brug for denne støtte, når hun møder vanskeligere udfordringer.

Og så så jeg, da vores tredje datter ved et uheld blev skubbet ud i vandet. Ophidset og vred kom hun spruttende op af vandet og satte sig på en stol. Straks bemærkede hendes familie, at hun var væk. Jeg så hver enkelt kærligt og opmuntrende tilskynde hende til at komme hen til dem. Det gjorde hun til sidst, og jeg tænkte på alle de gange i hendes fremtid, hvor hun ville blive såret og have lyst til at give op. Jeg håber, at hun altid i sin families kærlighed vil finde styrke til at holde ud.

Pludselig slog det mig: Vores familie kan være en nøgle til vores evne til at lære, forstå og efterleve evangeliet. Nefi bemærkede, at »Herren ved små midler kan frembringe store ting« (1 Ne 16:29). Og sådan er det med familier. Ja, forældre kæmper. Men enhver indsats for at undervise og øve og elske, uanset hvor lille, hjælper.

Min lille film endte. Da jeg slukkede for løbebåndet og så min familie samle deres tøj sammen, følte jeg en fornyet beslutsomhed om at blive ved, blive ved med alle de små ting, som jeg sommetider spekulerer på, om de har nogen betydning. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

**Ældste
Russell M. Nelson**
De Tolv Apostles
Kvorum

Disciple og forsvaret af ægteskabet

Herrens disciple er forsvarere af det traditionelle ægteskab.

Vi kan ikke give efter. Historien er ikke vores dommer.

*Et sekulært samfund er ikke vores
dommer. Gud er vor dommer!*

Der findes stor styrke i et stærkt partnerskab. Sande partnere kan opnå mere end summen af de enkelte, der handler på egen hånd. Med sande partnere giver en plus en meget mere end to. Fx dannede dr. William J. Mayo og hans bror dr. Charles H. Mayo Mayo-klinikken. Advokater og andre danner betydningsfulde partnerskaber. Og i et ægteskab kan en mand og en hustru danne *det* mest betydningsfulde partnerskab af alle – en evig familie.

Varige forbedringer på ethvert område afhænger af samarbejde og enighed. Store ledere og partnere udvikler evnen til at videregive indblik, fælles indsats og mønstret med at opbygge enighed. Gode partnere er fuldstændig loyale. De undertrykker deres personlige vilje for at være en del af at skabe noget meget større end dem selv. Gode partnerskaber afhænger af, at hver enkelt partner udvikler sine egne, personlige karakteregenskaber.

Dydens vogtere

Det er tilsyneladende nu min tid til at overvære begravelser. Jeg har set mange familier sige farvel for en tid til deres kære og til dem, de er besejlet til. Jeg forlader ofte begravelser og tænker: »Hvad vil jeg gerne have, at der bliver sagt om mig til min begravelse?«

Det er ikke for tidligt i livet at stille sig selv det spørgsmål. Hvad vil I gerne have, at der bliver sagt om jer til jeres begravelse?

Jeg håber, at der bliver sagt, at I var en god ægtemand og far eller en god hustru og mor, at I var retskafne, at I var venlige og tålmodige, at I var ydmyge og arbejdsomme, og at I var en person med dyder.

Den største vogter af alle dyder er ægteskabet og familien. Det gælder især dyderne kyskhed og troskab, som begge er nødvendige for at skabe et varigt og rigt belønnende partnerskab i ægteskabet og familieforhold.

Mænd og kvinder er skabt til det, de kan gøre og blive

– sammen. Det kræver en mand og en kvinde at bringe et barn til verden. Der kan ikke byttes rundt på mødre og fædre. Mænd og kvinder er særskilte og komplementerende. Børn fortjener en chance for at vokse op med både en mor og en far.¹

I vil sandsynligvis opleve en stigende debat om definitionen på ægteskabet. Mange af jeres naboer, kollegaer og venner har aldrig hørt de logiske og inspirerede sandheder om betydningen af ægteskabet, som Gud selv har defineret det. I vil få mange muligheder for at styrke forståelsen af Herrens side af argumentet ved jeres eget fremragende eksempel, både personligt og som familie.

Apostlen Paulus forudså vores forhold, da han sagde:
»I de sidste dage skal der komme hårde tider.

For da vil mennesker blive egenkærlige, pengeglade, pralende, overmodige, fulde af hån, ulydige mod deres forældre, utaknemlige, spottere,

ukærlige, uforsonlige, sladderagtige ... fjender af det gode ...

de vil elske nydelser højere end Gud.«

Så konkluderede han: »Hold dig fra dem!« (2 Tim 3:1-5).

Paulus tilføjede denne advarsel efter sin bemærkelsesværdige profeti om vore dage: »Forfulgt bliver alle, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus« (2 Tim 3:12).

Tænk over det! Det betyder, at i disse farefulde tider vil

livet ikke være komfortabelt for Herren Jesu Kristi sande disciple. Men vi har hans billigelse. Han gav os denne forsikring: »Velsignede er alle de, som bliver forfulgt for mit navns skyld, for deres er Himmeriget« (3 Ne 12:10).

Kort sagt vil vi alle som disciple blive prøvet. Døgnet rundt hver dag har vi privilegiet at vælge mellem rigtigt og forkert. Det er en ældgammel krig, som begyndte i et rige,

før jorden blev skabt. Og kampen bliver stadig mere intens hver dag. Der er mere end nogensinde brug for jeres personlige karakterstyrke.

Ingen deltidsdisciple

De dage er forbi, hvor man kunne være en stille og komfortabel kristen. Jeres religion handler ikke kun om at komme i kirke om søndagen. Det handler om at være en sand discipel fra søndag morgen til lørdag aften – 24/7! Der findes ikke noget, der hedder en deltidsdiscipel af Herren Jesus Kristus.

Jesus opfordrede enhver, som ønskede at være hans discipel til at tage sit kors op og følge ham (se Matt 16:24; Mark 8:34; L&P 56:2; 112:14). Er I klar til at træde ind i rækkerne? Eller skammer I jer over evangeliet? Vil

I skamme jer over Herren og hans plan? (Se Morm 8:38). Vil I give efter for røsten fra dem, der vil have jer til at tilslutte jer den populære side af vores samfunds historie?

Nej! Zions ungdom vil ikke vakle! Jeg tror, at I vil udvise mod og forkynde Guds sandhed med klarhed og venlighed, selv når hans sandhed er politisk upopulær! Paulus viste os eksemplet, da han erklærede: »For jeg skammer mig ikke ved evangeliet, det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror« (Rom 1:16; se også 2 Tim 1:8).

Herrens disciple er forsvare af det traditionelle ægteskab. Vi kan ikke give efter. Historien er ikke vores dommer. Et sekulært samfund er ikke vores dommer. Gud er vor dommer! Dommedag vil for hver enkelt af os blive afholdt på Guds egen måde og til hans tid (se Rom 2:5; Alma 33:22; Eter 11:20; L&P 88:104; 133:38).

Fremtiden for ægteskabet og for utallige menneskelige eksistenser bliver afgjort af

jeres villighed til at bære et højtideligt vidnesbyrd om Herren og til at leve i henhold til hans evangelium. Stor beskyttelse er tilgængelig for os, når vi træder ned i dåbens vande og påtager os Jesu Kristi navn. Kong Benjamin forklarede det således: »Og se, på grund af den pagt, I har sluttet, skal I kaldes Kristi børn, hans sønner og hans døtre; for se, i dag har han født jer åndeligt; for I siger, at jeres hjerte er forandret ved tro på hans navn; derfor er I født af ham og er blevet hans sønner og døtre« (Mosi 5:7; se også v. 8).

Jeg værdsætter en udtalelse fra søster Sheri Dew, der tidligere sad i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, som hun kom med ved en nylig kvindekongress på Brigham Young University. Hun sagde: »Det helt centrale ved at blive en discipel er at gøre det, vi lover at gøre, hver gang vi modtager nadveren – hvilket er at »altid erindre« Herren. Det betyder at erindre ham, når vi vælger, hvilke medier vi er villige til at

En af de mere krævede muligheder i vor tid er at stå fast og forsvare sandheden om ægteskabets hellige natur.

Byrden ved at være discipel er tung. Som Herrens disciple vil I stå som forsvarere af ægteskabet.

udsætte vores sjæl for. Det betyder at erindre ham, når vi afgør, hvordan vi tilbringer vores tid, og når vi vælger mellem en stadig diæt af popkulturer eller Guds ord. Det betyder at erindre ham midt i en konflikt, eller når fristelsen lokker. Det betyder at erindre ham, når kritikere angriber hans kirke og håner sandheden. Det betyder at erindre, at vi har påtaget os hans navn.«²

Søster Dews budskab harmonerer med et budskab fra præsident Howard W. Hunter (1907-1995), hvor han sagde: »Hvis vores liv og vores tro er centreret om Jesus Kristus og hans gengivne evangelium, kan intet nogen sinde gå fuldstændig galt ... hvis vi ikke centrerer vores liv om Frelseren og hans lærdomme, er der ingen succes, der nogensinde kan gå vedvarende godt.«³

Forkynd Guds vilje

Uanset hvor vi går, har I og jeg som Herrens disciple et højtideligt ansvar for at

forkynde Guds vilje for alle mennesker. Og en af de mere krævende muligheder i vor tid er at stå fast og forsvare sandheden om ægteskabets hellige natur.

Vores budskab er formet ud fra guddommelig lære og kanoniseret i Bibelen:

»I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden« (1 Mos 1:1).

»Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem« (1 Mos 1:27).

»Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den« (1 Mos 1:28).

»Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de skal blive ét kød« (1 Mos 2:24).

»Adam gav sin kvinde navnet Eva, for hun blev mor til alle mennesker« (1 Mos 3:20; se også Moses 4:26).

Gud er Fader til alle mænd og kvinder. De er hans børn. Det var ham, der

indstiftede ægteskabet som en forening af en mand og en kvinde. Ægteskabet blev ikke skabt af menneskelige dommere eller lovgivere. Det blev ikke skabt af tænketanke, ved folkeafstemning eller af ofte citerede bloggere eller eksperter. Det blev ikke skabt af lobbyister. Ægteskabet blev skabt af Gud!

De ti bud forbød ægteskabsbrud og begær (se 2 Mos 20:14, 17; 5 Mos 5: 18, 21).

Disse meget gamle bud blev senere givet til folket på Det Nye Testaments tid (se Matt 5:27-28; 19:18; Rom 13:9) og på Mormons Bogs tid (se Mosi 13:22, 24; 3 Ne 12:27). I nutidig åbenbaring har Herren atter bekræftet: »Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden« (L&P 42:22).

Den ægte intimitet, således som Skaberens har planlagt det, benyttes kun i den hellige forening mellem en mand og en hustru, fordi den er beriget af sandhed og forædlet ved at ære de pagter, som en mand og hustru indgår med hinanden og med Gud. Det er afgørende at bemærke, at fuldstændig troskab over for de pagter forbyder pornografi, begær eller misbrug i enhver form.

Socialt og politisk pres for at ændre ægteskabslovene har medført praksis, der er i modstrid med Guds vilje omkring den evige natur og hensigt med ægteskab. Mennesket kan ganske enkelt ikke gøre det moralsk, som Gud har erklæret for umoralsk. Synd, selv om det er lovliggjort af mennesker, er stadig synd i Guds øjne.

Brødre og søstre, forkynd omspændt med den uigen-drivelige sandhed jeres kærlighed til Gud! Forkynd jeres kærlighed til alle mennesker, »uden ondsind over for nogen, med næstekærlighed til alle.«⁴ De er som Guds børn vore brødre og søstre. Vi værdsætter deres rettigheder og følelser. Men vi kan ikke godkende bestræbelser

på at forandre guddommelig lære. Det er ikke op til mennesker at ændre den.

Kærlighed betyder lydighed

Gud elsker sine børn. Og hvis de elsker ham, vil de vise den kærlighed ved at holde hans befalinger (se Joh 14:15, 21; 1 Joh 5:2; L&P 46:9; 124:87), herunder kyskhed før ægteskabet og fuldstændig troskab i ægteskabet. Skrifterne advarer om, at adfærd, der er i modstrid med Herrens befalinger, ikke blot vil berøve par for den guddommelige godkendte intimitet, men også vil medføre Guds strenge dom (se 3 Mos 26:15-20; Sl 89:32-33; Matt 5:19).

Den mest ædle længsel i menneskets hjerte er efter et ægteskab, som vil vare ved ud over døden. Fuldstændig troskab mod pagter indgået i hellige templer vil tillade, at mand og hustru kan blive besejlet til hinanden i al evighed (se L&P 132:7, 19).

Byrden ved at være disciple er tung. Som Herrens disciple vil I stå som forsva-

rere af ægteskabet. Og hvis I er oprigtige og trofaste, vil han ikke blot hjælpe og beskytte jer (se L&P 84:88), men han vil også velsigne jeres familie (se Es 49:25; L&P 98:37).

I er begunstige af Herrens uendelige forsoning. På grund af ham vil I til sidst blive belønnet med udødelighed. Og på grund af ham kan I nyde velsignelsen ved evigt liv sammen med ham og med jeres familie. ■

Fra en translokationstale på BYU, »Disciples of Christ – Defenders of Marriage«, holdt den 24. august 2014. Se den engelske tekst i sin helhed på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Sheri L. Dew, »Sweet above All That Is Sweet«, tale ved Brigham Young University Women's Conference, 1. maj 2014, s. 7, ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
3. Howard W. Hunter, »Fear Not, Little Flock«, foredrag på Brigham Young University, 14. mar. 1989, s. 2, speeches.byu.edu.
4. Abraham Lincoln, »Second Inaugural Address«, 4. mar. 1865.

Ældste
Allan F. Packer
De Halvfjerds

VOR HIMMELSKE FADERS FASTSATTE standarder

*Guds standarder er fastsatte, og ingen kan ændre dem.
Personer, som tror, at de kan, vil blive meget overraskede
ved den endelige dom.*

Mit første job efter college var for en større flyfabrikant. Mens jeg var der, lærte jeg, at for at fremstille fly, der er sikre, havde firmaet specifikationer for hver eneste del. Delene skulle godkendes og opfylde alle standarder, herunder form, størrelse, materiale og tolerancer.

Hvis en del opfyldte standarderne, blev den lagt på et lager og brugt til at bygge fly. Hvis delen ikke opfyldte standarderne, blev den afvist og returneret til leverandøren. Leverandørerne var meget omhyggelige med at forstå og imødekomme alle krav, herunder også tolerancerne.

Ville I villigt flyve med et fly fremstillet af dele, som ikke levede op til standarderne. Selvfølgelig ikke! I ville ønske, at delene var meget bedre end standarderne. Nogle mennesker synes imidlertid villige til at acceptere adfærd, som ikke overholder standarderne, i deres liv. Kun ved at kende, forstå og efterleve Kristi lære kan I tilegne jer den adfærd, der er nødvendig for at være værdig til ophøjelse.

Tolerance er et ord, som ofte høres i samfundet i dag, normalt i sammenhæng med at tolerere eller acceptere andre personers kultur eller adfærd. Nogle gange anvendes det af personer, der ønsker accept til at gøre noget uden hensyn til dets konsekvenser for samfundet eller andre. Min hensigt er ikke at tale om den definition, men at fokusere på *en ingeniørs* definition af ordet og dets anvendelse for os.

Tolerance bruges til at definere acceptable afvigelser fra en defineret standard. For en maskindel på fem tommer (12,7 cm) kan tolerancen være specificeret til plus eller minus en tusindedel af en tomme (0,0025 cm). En anden del kan være defineret som værende fremstillet af et bestemt materiale, der er 99,9 % rent, som fx guldbarrer. Herren har fastsat tolerancerne for at hjælpe os til at være værdige til ophøjelse.

Standarder og dom

Standarderne for frelse kaldes befalinger, og dem har vor Fader i himlen givet os. Disse standarder gælder for alle dele af livet og til alle tider. De kan ikke efter eget valg anvendes på visse tidspunkter eller i visse situationer. Befalingerne definerer de tolerancer, der er påkrævet for at være værdig til ophøjelse.

Der kommer en dom, der på en måde svarer til godkendelsesprocessen for flydele. Ligesom der er kvalitetskrav for flydele, har vor Fader i himlen en dom for at afgøre, om vi kan godkendes. Det er til vores fordel at kende og opfylde standarderne indenfor den tolerance, som Herren har fastsat.

I husker, at de ti brudepiger i Frelserens lignelse blev inviteret til bryllupsfesten. Da brudgommen kom, havde fem olie og kunne træde indenfor. De andre fem kom for sent og kunne ikke komme ind (se Matt 25:1-13).

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har om denne lignelse sagt: »Lignelsens budskab er skræmmende. De ti brudepiger symboliserer tydeligvis medlemmerne af Kristi kirke, for alle blev budt med til bryllupsfesten, og alle vidste, hvad der krævedes for at kunne komme ind, da brudgommen kom. Men kun halvdelen var rede, da han kom.«¹

De første fem brudepiger opfyldte standarderne, og det må vi også.

Gud skabte os i sit eget billede. Planen for os på denne jord er at erhverve et legeme, få erfaringer, modtage ordnancer og holde ud til enden. Standarderne er etableret, og tolerancerne fastsat, som vi er nødt til at efterleve for at være værdige til ophøjelse. Gud har lovet, at vi kan blive ophøjet, men han har også sagt: »Jeg, Herren, er bundet, når I gør, hvad jeg siger; men når I ikke gør, hvad jeg siger, har I intet løfte« (L&P 82:10).

Standarder og handlefrihed

I Guds frelsesplan bliver vi formet, dannet og poleret for at blive som ham. Det er noget, som vi alle skal prøve enkeltvis.

»For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Gud har fastsat, hvad vi må gøre, og de standarder, vi må opfylde. Noget helt bemærkelsesværdigt er, at han giver os det moralske valg til at bestemme, om vi vil acceptere og opfylde disse standarder. Vore beslutninger har imidlertid konsekvenser. Han har givet os handlefrihed, men han har ikke givet os myndighed til at ændre standarderne eller konsekvenserne af vore valg.

Fordi der er standarder, og fordi vi har handlefrihed til at vælge, er der en endelig dom, og til den tid bliver hver enkelt af os gennemgået for at se, om vi opfylder standarderne – med andre ord for at se, om vi har levet inden for de standarder og tolerancer, som Gud har defineret. Hans dom er endelig.

Læren om omvendelse gør os i stand til at korrigere eller rette mangler, men det er bedre at fokusere på at opfylde Guds standarder end at planlægge at påkalde sig princippet

om omvendelse før dommen. Jeg lærte denne lektie, da jeg var ung.

Som teenager tilbragte jeg mine somre med at arbejde på min bedstefars ranch i Wyoming i USA. Det var en ranch på over 800 hektar med får og kvæg plus noget græsningsareal. Driften af ranchen krævede en masse udstyr. Den nærmeste mekaniker boede meget langt væk. Derfor underviste min bedstefar os i at vedligeholde udstyret omhyggeligt og i at inspicere alt, før vi tog hjemmefra. Hvis noget brød sammen, var der normalt mange kilometer hjem, og det var en lang gåtur.

Det tog mig ikke lang tid at lære loven om konsekvens. Det er altid bedre at undgå problemer end at gå langt. Det samme gælder for vor himmelske Faders befalinger. Han kan godt kende forskel på en person, der virkelig stræber efter at blive som ham, og en person, der går til kanten, men prøver at holde sig lige inden for acceptable grænser.

Standarder og modstand

Der er personer i verden i dag, som prøver at afvise eller ændre de standarder, som Gud har fastsat. Det er ikke noget nyt fænomen.

»Ve dem, som kalder ondt godt og godt ondt, som gør mørke til lys og lys til mørke, som gør bittert til sødt og sødt til bittert!« (2 Ne 15:20).

Vi må ikke blive narret eller følge dem, der vil forsøge at overbevise os om, at Guds standarder er blevet ændret. De har ingen myndighed til at ændre standarderne. Kun designeren, vor himmelske Fader, kan ændre specifikationerne.

Vi kan alle let se, hvor tåbeligt det ville være for en leverandør af flydele at lytte til en person uden kendskab til fly, som taler for at ændre i specifikationerne eller tolerancerne for en del. Ingen af os ville ønske at flyve i et fly, der er fremstillet med en sådan del.

Tilsvarende vil ingen af os beskyldte en flyfabrikant for at være tankeløs eller intolerant, når de afviser sådanne dele. Fabrikanten kan ikke tillade sig at blive truet eller tvunget til at acceptere dele, der ikke kan godkendes. Det ville være at bringe virksomheden i fare og de passagerers liv, som måtte flyve i deres fly.

Ligesom vi ikke villigt ville flyve med et fly fremstillet af dele, som ikke levede op til standarderne, bør vi ikke acceptere eller have en adfærd, der ikke lever op til standarderne. Kun ved at kende, forstå og efterleve Kristi lære kan vi blive værdige til ophøjelse.

Det samme gælder Guds love og befalinger. Hans standarder er fastsatte, og ingen kan ændre dem. Personer, som tror, at de kan, vil blive meget overraskede ved den endelige dom.

Opfyldelse af standarderne

Vor himmelske Fader er designeren af frelsesplanen. Han har tilvejebragt alt, der er nødvendigt, for at vi kan være værdige til at vende tilbage til hans nærhed. Standarderne er fastsat, kendt og let tilgængelige for os alle.

Frelseren har fortalt os, at vi alle er i stand til at opfylde standarderne. Visdomsordet viser dette, idet der står, at det blev »givet som et princip med et løfte, og afpasset efter evnen hos de svage og de svageste blandt *alle* hellige, som er eller kan kaldes hellige« (L&P 89:3; fremhævelse tilføjet).

Frelseren lærer os også, at vi »ikke skal blive fristet mere, end [vi] kan bære« (L&P 64:20), men vi må »våge og bede bestandigt« (Alma 13:28).

I har kraften: »For i sig har de den kraft, hvorved de kan handle på egne vegne. Og for så vidt som mennesker gør godt, skal de ingenlunde miste deres belønning« (L&P 58:28).

I kan opfylde standarderne og tolerancerne. I har evnen til at blive værdige til ophøjelse.

Vejledning fra Helligånden

Vi finder standarderne ved at komme i kirke og ved at studere og handle efter de læresætninger, der står i skrifterne og i de nulevende profeters ord.

Den største kilde til vejledning er de tilskyndelser, der kommer fra Helligånden, som vil lære os alt det, vi skal gøre (se 2 Ne 32:2-3). Med hjælpen fra Helligånden og fra Kristi lys (se Moro 7:16-18) kan vi genkende rigtigt og forkert. Vi kan blive vejledt i hele vores tilværelse. Vi kan mærke det i vores hjerte og opleve tanker komme til vores sind, der kan give trøst og vejledning. Det gælder selv for børn.

Gud har lovet, at han vil hjælpe os, når vi stræber efter at opfylde hans standarder. Ligesom vi ikke villigt ville flyve med et fly fremstillet af dele, som ikke levede op til standarderne, bør vi ikke acceptere eller have en adfærd, der ikke lever op til standarderne. Kun ved at kende, forstå og efterleve Kristi lære kan vi blive værdige til ophøjelse. ■

Fra foredraget »Standards and Tolerance« på Brigham Young University-Idaho den 13. nov. 2012. Se den fulde tekst på engelsk på byui.edu.

NOTE

1. Dallin H. Oaks, »Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 8.

**Ældste
Bruce C. Hafen**

Tjente som medlem
af De Halvfjerds fra
1996 til 2010

Familie- proklamationen:

OVERVINDER KULTUREL FORVIRRING

Dette er den første af to artikler skrevet af ældste Hafven som hjælp til at fejre 20-året for »Familien: En proklamation til verden«. Den anden artikel bliver trykt i næste Liahona.

» **H**vad er din største bekymring?« spurgte en avis-journalist præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) i juni 1995, lige før han fyldte 85. Han svarede: »Jeg er bekymret for familielivet i Kirken. Vi har vidunderlige mennesker, men vi har for mange, hvis familie er ved at gå i opløsning ... jeg tror, at dette er min største bekymring.«¹

Tre måneder senere oplæste præsident Hinckley offentligt »Familien: En proklamation til verden.«²

Det var ikke tilfældigt, at denne højtidelige advarsel blev udstedt, præcis da Herrens profet følte, at hans største bekymring blandt alle de emner, han tænkte på, var et ustabil familieliv i Kirken. Senere tilføjede han, at den største udfordring for både USA og resten af verden »er problemet i familien, skabt af vildledte forældre, som fører til vildledte børn.«³

Proklamationen var ikke blot en række floskler om familien. Det var en alvorlig profetisk advarsel omkring et større internationalt problem. Og nu 20 år efter bliver problemet værre, hvilket viser, hvor profetisk advarslen i 1995 var.

Før vi ser på, hvad det betyder for os hver især, lad os da overveje, hvordan den moderne kultur endte der, hvor den er i dag.

Universel kærlighedshistorie

Menneskehedens ældste og mest håbefulde historie har et velkendt tema: Dreng møder pige, de bliver forelsket, gift, får børn og – håber de – lever lykkeligt til deres dages ende. Denne universelle kærlighedshistorie er så central for den store plan for lykke, at den begyndte med Adam og Eva, og som Nordstjernen stadig vejleder de fleste kirkemedlemmers liv.

Glæderne ved menneskelig kærlighed og tilhørshold i familien giver os håb, mening og et ønske om at leve bedre. De får os til at længes

Permanent forpligtigelse over for ægteskabet og forælderrollen er som to gartråde, der løber gennem mønstret for vores sociale billedtæppe.

efter den dag, hvor vi kan tage de hænder, som vi har holdt i hånden, og sammen træde ind i Herrens nærhed. Der vil vi omfavne vore kære og blive hos dem altid, og de »skal aldrig mere fjernes« (Åb 3:12).

I mange år har samfundet generelt støttet denne iboende længsel efter at høre til. Familier har selvfølgelig oplevet problemer, men de fleste tror stadig på, at når man »bliver smedet i hymens lænker«, skaber det en relativ permanent familieenhed. Og de lænker holder samfundet sammen med »hjerter knyttet sammen i enighed og kærlighed« (Mosi 18:21).

I de seneste generationer er stoffet imidlertid blevet stadig mere flosset, når vi har eksperimenteret med det, som nogle forfattere har kaldt »ægteskabets kollaps«.⁴ Mange mennesker uden for Kirken ser ikke længere ægteskabet som en kilde til langsigtede forpligtelser. De ser i stedet nu snarere ægteskab og tilmed børn som midlertidige, personlige muligheder. Alligevel er permanent forpligtigelse over for ægteskabet og forælderrollen som to gartråde, der løber gennem mønstret for vores sociale billedtæppe. Når disse garn flosser, kan billedtæppet

trævles op, og vi kan miste temaet i den universelle kærlighedshistorie.

Jeg har set denne optrævelse fra mit eget perspektiv som far, kirkemedlem og underviser i familieret. I 1960'erne begyndte borgerrettighedsbevægelsen at udkaste nye juridiske teorier om lighed, personlige rettigheder og frihed. Disse tanker bidrog til, at USA begyndte at overvinde sin pinlige historie med racediskrimination. Det bidrog også til, at landet reducerede diskriminationen mod kvinder. Denne beskyttelse mod diskrimination er en del af hver enkelt borgers *personlige interesser*.

Men nogle former for lovgivningens opdeling er faktisk gavnlige. Loven diskriminerer faktisk *til gavn* for børn på grund af deres alder – de kan ikke stemme, køre bil eller underskrive en bindende kontrakt. Og de modtager mange års gratis uddannelse. Disse love beskytter børn og samfundet mod konsekvenserne af børns manglende evner, mens de samtidig forbereder dem til at blive ansvarlige voksne.

Love har også givet en privilegeret status til forhold, der er baseret på ægteskab og slægtskab – ikke for at diskriminere imod ugifte og personer uden slægtinge, men for at tilskynde biologiske forældre til at gifte sig med hinanden og opdrage deres egne børn stabilt, hvilket er nøglen til et stabilt udviklende samfund. Sådanne love udtrykker således samfundets *sociale interesse* i dets børn og i dets egen fremtidige styrke og stabilitet.

Historisk set har lovgivning bevaret en anvendelig balance mellem sociale og personlige interesser, fordi hvert element spiller en betydningsfuld rolle i et sundt samfund. I 1960'erne og 1970'erne begyndte amerikanske domstole imidlertid at fortolke familielove på en måde, der gav individets interesser meget højere prioritet end sociale interesser, og det har skubbet de juridiske og sociale systemer ud af balance. Denne ændring var blot en del af forvandlingen af USA's familielove – den største kulturelle forandring i holdninger til ægteskab og familieliv de sidste 500 år. Jeg vil illustrere denne forandling med nogle eksempler fra amerikansk lovgivning, selv om lovgivningen i de fleste udviklede lande har fulgt lignende tendenser.

Et kulturskifte

Kort sagt begyndte advokater at bruge overbevisende tanker om personlig frihed til at udfordre den lovgivning,

der i mange år havde støttet børns og samfundets interesser i stabile familiestrukturer. Retssale og lovgivende forsamlinger accepterede mange af disse individualistiske tanker, selv når tankerne var til skade for større sociale interesser. I Californien i 1968 blev der fx indført adgang til skilsmisse uden placering af skyld, og det bredte sig ud over hele USA. Denne nye skilsmisselov ændrede betragteligt mange personers syn på ægteskabet. Under de gamle skilsmisselove kunne gifte personer ikke blot vælge at afslutte deres ægteskab, de skulle i stedet bevise svigt fra en ægtefælle som fx ægteskabsbrud eller misbrug. Dengang kunne kun en dommer, som repræsenterede samfundets interesser afgøre, hvornår en skilsmisse var tilstrækkeligt berettiget til at overgå den sociale interesse i ægteskabets fortsættelse.

Den oprindelige tanke med skilsmisser uden skyld havde værdige mål. Den tilføjede parternes uoverensstemmelser, uanset hvis fejl det var, som grundlaget for skilsmissen – hvilket forenkede skilsmisseprocessen. I teorien kunne kun en dommer, som stadig repræsenterede samfundets interesser, afgøre, om et ægteskab ikke længere kunne lappes sammen. Men i praksis fulgte dommerne parrets personlige ønsker og *frigjorde* i sidste instans den partner, der ønskede at afslutte ægteskabet.

Disse juridiske ændringer satte skub i en større kulturel bevægelse, som ikke længere betragtede ægteskabet som en relativ permanent, social institution, men snarere som et midlertidigt, privat forhold, der kunne afsluttes, når man ønskede det – uden en seriøs overvejelse af, hvordan skilsmisse skadede børnene, for slet ikke at tale om, hvordan det skadede samfundet. Inden længe gav dommernes tvivl om samfundets ret til at håndhæve bryllupsløfterne gifte par det falske indtryk, at deres personlige løfter ikke havde nogen stor social eller

moralsk værdi. Når nu ægteskabsforpligtelserne kommer i vejen for personlige præferencer, vil folk med større sandsynlighed gå deres vej. De ser ægteskabet som en »ikke-bindende forpligtelse«, uanset hvad den selvmodsigelse betyder.

Domstolene afspejlede disse nye holdninger og udvidede ugifte fædres forældrerettigheder og gav forældremyndighed og adoptionsret til ugifte personer. Dette rev op med rode det hævdvundne fortrin, som familielove havde givet, når det var muligt, til gifte og biologiske familier med to forældre. Både erfaring og socialvidenskabelig forskning har klart vist – og gør det stadig – at en familie med to gifte, biologiske forældre næsten altid giver det bedste miljø til opdragelse af børn. Med tiden har sager med ugifte forældre bidraget til og er blevet påvirket af himmelhøje tal for ugift samliv og fødsler uden for ægteskabet.

Endvidere gav USA's højesteret i 1973 den enkelte kvinde retten til at vælge abort, hvorved de afviste de mangeårige kulturelle holdninger omkring sociale interesser for ufødte børn og af lovgivere, som hidtil kollektivt havde besluttet det værdiladede spørgsmål om, hvornår livet begynder.

En drøftelse af skilsmisse uden skyld leder logisk set til en kort kommentar om vielser af par af samme køn. Dette er blevet et vanskeligt og følelsesladet emne, men bemærk blot, at for kun 17 år siden havde intet land i verden juridisk anerkendte vielser af par af samme køn. Så hvordan kunne tanken om vielse af par af samme køn

vælte frem på den internationale scene præcis samtidig med, at den historiske opfattelse af ægteskabet havde mistet så megen støtte i offentligheden i løbet af de fire foregående årtier?

Et sandsynligt svar er, at teorien om den »personlige frihed« fra den første sag i USA i 2001 om vielse af par af samme køn blot videreførte det samme juridiske begreb om individualitet, der havde ført til skilsmisse uden skyld. Når retten støtter en persons ret til at *afslutte* et ægteskab, uanset de sociale konsekvenser (som det kan ske i en skilsmisse uden skyld), så kan det princip også synes at støtte en persons ret til at *begynde* et ægteskab, uanset de sociale konsekvenser (som det kan ske ved en vielse af par af samme køn).

Når personer med andre ord blot ser et ægteskab mellem en mand og en kvinde som et udtryk for personlig præference snarere end som samfundets centrale sociale institution, kan det ikke undre, at mange nu siger om vielse af par af samme køn, at man frit burde kunne gifte sig, som man vil. Det er det, der sker, når vi ser bort fra samfundets interesse i ægteskab og børn. Gud elsker helt klart alle sine børn og forventer, at vi behandler hinanden med *barmhjertighed* og *tolerance* – uanset den personlige adfærd, som vi måske eller måske ikke forstår. Men det er en helt anden sag at *støtte* eller *fremme* den adfærd ved at forandre et juridisk begreb – ægteskabet

Indgåelse af ægteskab skaber en relativ permanent familieheden, der holder samfundet sammen med »hjerter knyttet sammen i enighed og kærlighed«.

– hvis historiske formål var at fremme samfundets interesse i at få biologiske forældre til at opdrage deres egne børn i stabile hjem.

USA's højesteret lænede sig op ad teorien om den personlige selvbestemmelse, blandt andre juridiske teorier, da den den 26. juni 2015 afsagde dom om, at statslige love ikke må »hindre ægteskab mellem par af samme køn«. Derfor er ægteskab mellem par af samme køn nu lovligt i alle stater i USA.

Det er dog sigende, at rettens udtalelse også »lagde vægt på, at religioner, og de, der overholder religiøse doktriner, fortsat med deres oprigtige overbevisning må være fortalere for, at ægteskab mellem par af samme køn ved guddommeligt forskrift ikke bør accepteres. Det første tillæg til forfatningen sikrer, at religiøse organisationer og personer får den rette beskyttelse, når de søger at undervise i de principper, der er så tilfredsstillende og så centrale i deres liv og deres tro, og til deres egen stræben efter at fortsætte med den familiestruktur, som de så længe har æret. Det samme gælder dem, der er imod ægteskab mellem par af samme køn af andre grunde.«⁵

Virkning på ægteskab og børn

Lad os nu overveje virkningen af disse ændringer på ægteskab og børn. Siden 1965 er skilsmisseraten i USA mere end fordoblet, men den er dog faldet lidt de seneste par år – delvist på grund af, at antallet af ugifte par er 15-doblet, og deres hyppige brud ikke er medtaget i skilsmisseraten. I dag ender omkring halvdelen af alle førstegangsægteskaber i en skilsmisse; omkring 60 procent af det

andet ægteskab ligeså. USA er det land i verden, hvor der er størst risiko for en skilsmisse.⁶

I dag har 40 procent af nyfødte i USA ugifte forældre. I 1960 var det tal 5 procent.⁷ Omkring 50 procent af teenagere i dag betragter nu børn født uden for ægteskabet som en »værdig livsstil«.⁸ Andelen af børn i familier med en forælder er siden 1960 blevet firedoblet, fra 8 procent til 31 procent.⁹ Over halvdelen af ægteskaber i dag i USA sker efter ugift samliv.¹⁰ Det, der var meget unormalt i 1960'erne, er nu normalt.

I Europa godkender 80 procent af befolkningen ugift samliv. I dele af Skandinavien er 82 procent af de første-fødte børn født uden for ægteskab.¹¹ Da vi for nylig boede i Tyskland, fornemmede vi blandt europæere, at ægteskabet er på mange måder passé. En fransk forfatter skriver, at ægteskabet har »mistet sin magi for mange unge,« som i stigende grad føler, at »kærlighed stort set er et privat spørgsmål, som ikke giver plads« til samfundet til at sige noget om deres ægteskab eller deres børn.¹²

Alligevel har børn af fraskilte eller ugifte forældre omkring *tre gange* så mange alvorlige adfærdsmæssige, følelsesmæssige og udviklingsmæssige problemer som børn i familier med to forældre. På enhver målestok for børns velfærd klarer disse børn sig langt dårligere. Og når børn ikke fungerer, kan samfundet ikke fungere. Her er nogle eksempler på problemer, idet vi anerkender, at nogle elementer i en sådan generel tendens kan have flere årsager. I løbet af de sidste fem årtier:

- Ungdomskriminalitet er seksdoblet.
- Forsømmelse af børn og alle former for børnemishandling er femdoblet.
- Psykologiske forstyrrelser blandt børn er alle blevet værre, fra narkotikamisbrug til spiseforstyrrelser. Depression blandt børn er vokset med 1.000 procent.
- Husspektakler med vold mod kvinder er taget til, og fattigdom er i stigende grad blevet flyttet til børn.¹³

Hvor alvorlige er disse problemer? Præsident Hinckley sagde i 1985, at disse problemer var »hans største bekymring«. Og de tendenser, der foruroligede ham, er nu målbart værre. En skribent for *Time* udtrykte det således:

»Ingen anden enkelt årsag forårsager så megen målbar modgang og menneskelig elendighed i dette land som ægteskabets kollaps. Det skader børn, det begrænser

mødres økonomiske tryghed, og det har med voldsom ødelæggelse ramt dem, der mindst kan tåle det: Nationens underklasse ...

De fattige har adskilt forælderrollen fra ægteskabet, og de økonomisk velstillede ophæver deres ægteskaber, hvis de ikke har det sjovt længere.«¹⁴

Vend hjertet

En slidt, gylden tråd i det sociale billedtæppe, der trævles op, afspejler det centrale i problemet: Børnene – knogler af vore knogler, kød af vores kød. Noget sandt, tilmed helligt ved efterkommere – børn, skaberkraften og kærlige, evige bånd – klinger dybt i de mystiske strenge i vores kollektive hukommelse.

Båndet mellem et barn og forældre har så stor betydning, at Gud sendte profeten Elias i 1836 for at »vende« fædres og børns hjerte til hinanden. Hvis de hjerter ikke vender sig, sagde han, vil »hele jorden ... blive slået med en forbandelse« og blive lagt »fuldstændig øde«, før Kristus vender tilbage (L&P 110:15; JS-H 1:39; se også Mal 3:24). I verden i dag synes disse hjerter at vende – men væk fra snarere end mod hinanden.

Lever vi allerede i forbandelsens tid? Måske. Børn i dag (og derfor samfundet – jorden) bliver virkelig lagt »øde« (devalueret, gjort værdiløse, forladt) af hver af de problemer, vi har drøftet her.

Læren er tydelig – og den bliver hvert år underbygget af forskning. Vi behøver ikke vende tilbage til gamle dages familielove, *men* hvis vi blot kunne tage os mere af vore børn og deres fremtid, ville folk gifte sig, før de blev forældre. De ville ofre mere, langt mere, for at forblive gift. Børn ville blive opdraget, når det er muligt,

af deres biologiske forældre. Ideelt set ville der ikke være nogen frivillige aborter eller fødsler uden for ægteskabet. Selvfølgelig er der brug for nogle undtagelser – nogle skilsmisser er berettigede, og adoptioner er ofte himmelske. Men principielt siger familieproklamationen fra 1995 det perfekt: »Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab.«¹⁵

Men vi lider af kollektivt hukommelsessvigt. Vi hører ikke de mystiske akkorder fra den evige eller måske nylige hukommelse. Fjenden af vores lykke ønsker at overbevise os om, at de hellige, langsigtede bånd af familiekærlighed er begrænsende, når intet forhold i virkeligheden er mere frigørende og opfyldende.

Det er ikke let at opbygge et godt ægteskab. Det er ikke meningen, at det skal være let. Men når en forvirret kultur forvirrer os om, hvad ægteskabet betyder, kan vi alt for hurtigt opgive hinanden og os selv. Alligevel kan evangeliets evige perspektiv, som det forkyndes i skrifterne og i templet, hjælpe os til at overvinde det moderne, ægteskabelige kaos, indtil vores ægteskab er den mest tilfredsstillende og helliggørende – om end også den mest krævende – oplevelse i vores liv. ■

Tilpasset fra talen »Marriage, Family Law, and the Temple« holdt ved det årlige foredrag for J. Reuben Clark Law Society i Salt Lake City den 31. januar 2014.

NOTER

1. I Dell Van Orden, »Pres. Hinckley Notes His 85th Birthday, Reminisces about Life«, *Church News*, 24. juni 1995, s. 6; fremhævelse tilføjet.
2. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Gordon B. Hinckley, i Sarah Jane Weaver, »President Hinckley Warns against Family Breakups«, *Deseret News*, 23. apr. 2003, deseretnews.com.
4. Se Caitlin Flanagan, »Why Marriage Matters«, *Time*, 13. juli 2009, s. 47.
5. Dommer Anthony M. Kennedy, Obergefell v. Hodges, 576 U.S., 2015.
6. Se census.gov/compendia/statab/2011/tables/11s1335.pdf; se også Alan J. Hawkins, *The Forever Initiative: A Feasible Public Policy Agenda to Help Couples Form and Sustain Healthy Marriages and Relationships*, 2013, s. 19.
7. Se »Disastrous: Illegitimacy Trends«, *Washington Times*, 1. dec. 2006, washingtontimes.com.
8. Se *The State of Our Unions: Marriage in America 2012*, 2012, s. 101, 102.
9. Se »One-Parent and Two-Parent Families 1960-2012«, Office of Financial Management, ofm.wa.gov/trends/social/fig204.asp.
10. Se Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts: Why Marriage Matters and How to Make It Last* 2013, s. 227.
11. Se Noelle Knox, »Nordic Family Ties Don't Mean Tying the Knot«, *USA Today*, 16. dec. 2004, s. 15, usatoday.com.
12. *Rapport fra Undersøgelseskommissionen om familien og børns rettigheder*, en undersøgelse foranlediget af Frankrigs nationalforsamling, 25. jan. 2006, s. 32.
13. Se Hafen, *Covenant Hearts*, s. 226-227.
14. Flanagan, »Why Marriage Matters«, s. 47; fremhævelse tilføjet.
15. »Familien: En proklamation til verden«, s. 129.

Evangeliets evige perspektiv, som det forkyndes i skrifterne og i templet, hjælper os til at overvinde det moderne, ægteskabelige kaos, indtil vores ægteskab er den mest tilfredsstillende og helliggørende oplevelse i vores liv.

De, der er blevet skilt, har oplevet stor smerte. De har brug for den helbredende kraft og det håb, som Jesu Kristi forsoning tilvejebringer.

Sidste dages hellige mænd og skilsmisse

Brent Scharman

Pensioneret rådgiver, SDH-familietjeneste

» **D**et højeste mål med det, vi belærer om, er at forene forældre og børn i troen på Herren Jesus Kristus, at de er lykkelige i hjemmet, besejlet i et evigt ægteskab.«¹ Trods denne inspirerede vejledning fra præsident Boyd K. Packer, der er præsident for De Tolv Apostles Kvorum, forekommer skilsmisser. Skilsmisse er traumatisk: De involverede kan opleve følelser af chok, benægtelse, forvirring, depression og vrede såvel som fysiske symptomer som søvn- og spiseforstyrrelser.

Det er min erfaring som rådgiver, at selv om meget af det, mænd og kvinder oplever ved en skilsmisse, er det samme, er der nogle forskelle:

- Mens de stadig er gift, vil mænd med større sandsynlighed bagatellisere alvoren af deres ægteskabelige problemer. Deres overraskelse ved en skilsmisse kan føre til en følelse af ustabilitet.
- Mænd har mindre tendens til at fortælle om deres følelser, så de har mindre sandsynlighed for at lære af deres oplevelse.
- Mænd har en tendens til at være handlingsorienteret, så de kan være mindre indstillet på at søge rådgivning og begraver i stedet deres følelser ved at arbejde over eller fordybe sig i en hobby.
- På grund af økonomiske bekymringer og deres sårede stolthed oplever nogle mænd udfordringer som depression, øget vægt, eksperimentering med alkohol og mindre aktivitet i Kirken.

Selv om et stærkt ægteskab er idealet, så ender nogle ægteskaber desværre i skilsmisse. Hvis I er blevet skilt, er der her nogle forslag til, hvordan I kan forblive tæt knyttet til jeres børn og stærk i evangeliet.

Den eneste sikre vej gennem en skilsmisse er at forblive trofast i evangeliet. En sund tilpasning kræver evnen til at være venlig, når I ikke har lyst til det, at bevare selvtilliden og selvværdet, at kunne tolerere smertefulde følelser og stadig fungere, at være tålmodig, når andre er involveret, at være retfærdig og ikke hævngherrig samt at bevare et solidt åndeligt fundament, som kan trække jer nærmere Herren, som »er steget ned under« alt, og hvis forsoning er tilstrækkelig til at helbrede og løfte jer op (L&P 122:8).

Uanset, hvem der var mest årsag til jeres skilsmisse, så kommer helingen ikke, før der er omvendelse og tilgivelse. Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Vi må ... lade vore klagepunkter falde ... Husk, at himlen er fyldt med dem, der har dette tilfælles: De er blevet tilgivet. Og de tilgiver.«²

Bevar forholdet til jeres børn

Der er måske intet andet, der fremprovokerer magtkampe end sager om forældremyndighed. Når børn tilbringer det meste af deres tid hos deres mor, er det let for faderen at føle, at han blot er blevet en gæst for sine egne børn. Det kan få ham til at føle sig magtesløs og

HÅB FOR JER OG JERES BØRN

»Vi ved, at nogle ser tilbage på deres skilsmisse og fortryder, fordi de selv delvist eller overvejende var årsag til bruddet. Alle, der har været igennem en skilsmisse, kender smerten og har behov for den helbredende kraft og det håb, som forsoningen tilvejebringer. Denne helbredende kraft og dette håb er der for dem og også for deres børn.«

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, »Skilsmisse«, *Liahona*, maj 2007, s. 71.

kontrolleret af systemet. Medmindre der er misbrug eller andre skadelige handlinger involveret, har børn det imidlertid bedst, når de bevarer forholdet til begge forældre. Heldigvis lærer de fleste tidligere ægtefæller at samarbejde til gavn for deres børn.

Regelmæssigt samvær med jeres børn bør forblive en høj prioritet, uanset afstande eller nye ægteskaber. Selv om den tildelte tid ikke er alt det, I måtte ønske, så gør besøgene til noget positivt og sig aldrig negative ting til børnene om deres mor. Børn har større sandsynlighed for en vellykket tilpasning til deres forældres skilsmisse, når deres mor og far er villige til at sætte deres børns lykke og stabilitet over deres egne sårede følelser.

Forbliv aktiv i Kirken

Nogle mænd har sagt, at intet rystede deres vidnesbyrd som en skilsmisse. Det gælder især, hvis de har været trofaste og aktive i Kirken og har bedt inderligt om en løsning på de ægteskabelige problemer. Denne følelse af at være rystet kan gøre en fraskilt mand utryg ved at komme i kirke, især hvis han tror, at andre formoder, at han har været sin hustru utro.

På den anden side så udsætter fortsat kirkeaktivitet os for korrekte principper og omgiver os med omsorgsfulde mennesker. Hvis Kirkens medlemmer ikke synes at række ud til dig, så bliv ikke forurettet. De ved sikkert ikke, hvad de skal gøre eller sige. Vær tålmodig og ræk selv ud. Find et støttende netværk. Rådfør dig med din kvorumspræsident, biskop eller stavspræsident og overvej professionel rådgivning som fx med SDH-familietjeneste, hvis det er tilgængeligt. Dette vil hjælpe dig til at gennemgå din egen adfærd og se alt mere korrekt.

Fraskilte mænd er velkomne i Kirken på samme måde som gifte mænd. Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Der er mange gode kirkemedlemmer, som er blevet skilt,« og han understregede, at »medmindre et fraskilt medlem har overtrådt alvorligt, kan han eller hun kvalificere sig til en tempelanbefaling efter de samme standarder for værdighed, der gælder for andre medlemmer.«³

Udvikling gennem vanskeligheder

Nogle mænd siger, at selv om de aldrig ønsker at gennemgå en sådan oplevelse igen, så har de lært af det. De kommer sig og kommer videre med deres liv. En mand, jeg rådgav, gav udtryk for en sådan indstilling: »Jeg har stadig svært ved at fatte, at jeg er fraskilt, men det er jeg. Jeg havde aldrig forventet det, men det skete, og jeg accepterer det. Mit mål nu er at gøre alt, hvad jeg kan, for at forblive trofast mod Kristus, opbygge et stærkt, nyt ægteskab og være så godt et forbillede for mine børn og stedbørn, som jeg kan.« ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. Se Boyd K. Packer, »Troens skjold«, *Stjernen*, juli 1995, s. 7.
2. Dieter F. Uchtdorf, »De barmhjertige skal møde barmhjertighed«, *Liahona*, maj 2012, s. 77.
3. Dallin H. Oaks, »Skilsmisse«, *Liahona*, maj 2007, s. 70.

Den eneste sikre vej gennem en skilsmisse er at forblive trofast i evangeliet.

Skilsmisens sår

David Paul

Fraskilt far med tre børn

Jeg arbejder for den canadiske flåde og har efter et møde med fjenden eller en anden katastrofe lært at analysere, hvad der skete. Det kræver en intens gennemgang af, hvordan de involverede kan blive bedre til at begrænse eller undgå yderligere skader eller ulykker. Hele livet og især efter prøvelser som en skilsmisse kan efterfølgende gennemgang føre til mange forskellige veje til at lære og udvikle sig.

Det begynder med at tage den rigtige andel af ansvaret for det, der skete. Når vi aflægger en korrekt beretning om vore handlinger, måske med hjælp fra en rådgiver, må vi erkende, hvor vores handlefrihed var involveret, og hvor den tidligere ægtefælles handlefrihed var involveret. Derefter kan vi observere, hvad vi kan forandre hos os selv. Vi kan også bedømme statussen for vores mentale, åndelige og følelsesmæssige tilstand.

En konstruktiv indsats for at forandre os, mens vi anvender de lærte lektier, fremmer helingsprocessen og baner vej til en bedre fremtid.

Få adgang til Frelserens forsoning

I krige er der altid forfærdelige sår. De kan være dybe og smertefulde, men dem, der ikke har oplevet dem, kan ikke virkelig forstå, hvordan det er. Sår på hjerte og sjæl forårsaget af skilsmisse er ligeså smertefulde og kan også være svære at forstå for dem, der ikke har oplevet noget tilsvarende.

Men vi er ikke alene. Frelseren er parat til at hjælpe os. Hans forsonings helbredende kraft kan hjælpe os til at komme os. Vend ikke ryggen til Kirken. Bed om præstedømmesignaler og besøg templet, så ofte I kan. Helbredelsesprocessen er ofte lang, men hvis man har Ånden i sit liv, kan det fremme processen.

Det første år efter en skilsmisse er hårdt. Man skal igennem en sorgproces over tabet af det forhold, der engang var midtpunktet for vore håb. Det er som en rut-sjebanetur af følelser og udfordringer. Vi gør vores del i helbredelsesprocessen ved at huske, at vi er vor himmelske Faders dyrebare børn med guddommeligt potentiale,

ved at deltage i vore kirkemøder, læse i vore skrifter, bede, tjene og besøge templet. Selv om vejen kan synes lang, så er løfterne sikre. Følg Herren, og I kan få evigt liv og alle de velsignelser, I er blevet lovet, herunder fred og glæde i jeres sjæl.

Kom videre til et nyt ægteskab

Vær forsigtig, når I bestemmer jer for at begynde at date. Sørg for, at I ved, hvem I er, og hvad I ønsker. Det er OK at være alene med sig selv (og Frelseren). Når I er lykkelige med den person, I er, og hvor I er på vej hen, er det vanskeligere for modstanderen at tvinge jer af sporet eller for jer at ende i en usund afhængighed af en anden. Det forhold, du udviklede til din tidligere ægtefælle, tog nogen tid om at nå visse følelsesmæssige og romantiske milepæle. Selv usunde forhold har trykke zoner, så det kan være fristende at opsøge disse for hurtigt med en anden person. Vær opmærksom på at sætte jeres eget tempo.

Støtte til fraskilte mænd

De, der har oplevet en skilsmisse, er som veteraner fra en slagmark i krigen om vore sjæle. De har brug for vores respekt, kærlighed, forståelse, støtte og accept. Giv dem kærlig vejledning og opmuntring, hvis og når de er parat til det. Udvis tro på dem og husk, at Frelseren har sin tidsplan til at hele stumperne fra et sønderknust hjerte og ånd. Helbredelse og mirakler sker – med tiden.

Forfatteren bor i British Columbia i Canada.

HVOR ER JERES KIRKE?

I mine år i militæret var det sommetider en udfordring at finde en sidste dages hellig kirke. Med kort varsel kunne jeg befinde mig i en ny by eller endda et nyt land.

En søndag befandt jeg mig i Amsterdam i Holland. Kl. 8.30 bekendtgjorde vores oberst uventet, at vi havde fri den dag. Jeg var allerede i uniform og overtalte en ven til at køre mig til kirke. I hans lejede bil havde vi denne samtale:

Ven: »Hvor er så jeres kirke?«

Mig: »Det ved jeg ikke, for jeg har aldrig været i denne by før. Men hvis du kan finde bymidten omkring kvart i ni, så kan vi finde den.«

Ven: »Hvorfor? Hvad sker der kvart i ni?«

Mig: »Det er det tidspunkt, hvor vi ser mormonmissionærerne på vej til kirke.«

Ven: »Jeg troede, at du sagde, at du aldrig havde været her før.«

Mig: »Det har jeg ikke.«

Ven: »Hvordan ved du så, at der er en kirke her?«

Mig: »Jo, der er helt sikkert en kirke og mormonmissionærer.«

Ven: »OK, vi er nu i bymidten. Den er kvart i ni, og jeg kan ikke se nogen missionærer.«

Mig: »Der er de.«

Ven: »Hvor? Du mener de små

figurer langt væk, som går over gaden? Vi kan ikke engang se, hvem de er herfra.«

Da vi nåede hen til missionærerne, sprang jeg ud af bilen og havde en livlig samtale med dem, gav hånd, fortalte vittigheder, lo og smilede.

Mig: »Tusind tak, fordi du kørte mig.«

Ven: »Jeg troede, du sagde, at du ikke kendte disse fyre?«

Mig: »Det gør jeg ikke. Vi har lige mødt hinanden.«

Ven: »Sådan taler folk ikke, medmindre de allerede kender hinanden.«

Mig: »Lad mig forklare det senere.«

Ven: »Jeg er ikke sikker på, at jeg

EN BØN PÅ DET SLÆGTSHISTORISKE CENTER

kan finde dette sted igen, og du har ikke sagt, hvornår jeg skal hente dig.«

Mig: »Møderne varer i tre timer. Derefter vil en familie invitere mig på middag. Når vi har spist og talt lidt, kører de mig tilbage til hovedkvarteret.«

Ven: »Du ved da ikke, om nogen vil invitere dig på middag og køre dig hjem.«

Jeg forsikrede ham om, at der ville blive sørget godt for mig og takkede ham igen.

Møderne var inspirerende. Jeg sagde ja til den første af tre middagsinvitationer. Under middagen havde vi en oplysende samtale om Kirkens vækst i Holland.

Jeg er blevet velsignet med at finde mange kirkemedlemmer i mit liv. Nogle gange har vi mødtes i fyrstelige hjem og nogle gange i ydmyge hytter. Nogle gange har vi mødtes i forladte og støvede barrakker. Nogle gange har vi mødtes i hospitalskirker. Nogle gange har vi mødtes i store telte eller udenfor under åben himmel.

Uanset hvor vi har mødtes, er jeg altid glad for, at jeg har gjort en indsats for at finde Kirken. Som Herren har sagt: »For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem« (Matt 18:20). ■
Dee Jepson, Idaho, USA

» Hvis du kan finde bymidten omkring kvart i ni,« sagde jeg til min ven, »så kan vi finde en kirke.«

Da jeg blev kaldet som slægtshistorisk konsulent i vores gren i Ushuaia i Argentina, begyndte jeg at føle et stort behov for at søge efter mine forfædre. Det var en vanskelig opgave, og der gik ikke en dag, hvor jeg ikke prøvede en ny strategi for at finde ud af, hvem de var, og hvor de var kommet fra i Italien.

I 2006 blev jeg kaldet til at lede det slægtshistoriske center. Jeg følte mig stadig frustreret over mit manglende held med at finde oplysninger om min slægt. Min frustration voksede, da min mands søgen efter sine forfædre lykkedes. Det år fandt Ruben navne på flere end 5.000 af sine forfædre, som havde boet i San Ginesio i Macerata i Italien.

En eftermiddag på det slægtshistoriske center, hvor Ruben fandt den ene forfader efter den anden på mikrofilm, råbte han med glæde og gentagne gange: »Endnu én!« Jeg følte mig modløs, og med tårer i øjnene udtrykte jeg min sorg og tilføjede, at jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre for at finde mine slægtninge. Han så min smerte og foreslog, at vi bad. Det gjorde vi og bønfuldt Helligånden om at oplyse os, så vi kunne få gang i arbejdet med hensyn til min slægt.

Under vores bøn huskede Ruben pludselig en bestemt hjemmeside med italienske efternavne. Straks efter vores bøn besøgte vi den. I løbet af få minutter havde vi fundet fire personer med mit pigenavn Gos i telefonbogen

i den lille italienske by Iutizzo i det nordlige Italien.

Jeg skrev straks et brev til dem alle. En skrev tilbage og sagde, at hendes mand havde det samme efternavn, men ikke var i familie med os. Men hun havde kendt en af min bedstefars afdøde søstre, og hun tilbød at sætte mig i forbindelse med en anden nulevende slægtning.

Nogle måneder senere modtog vi en international telefonopringning.

»Er det Susana Gos?« spurgte en fjern mandlig stemme.

»Ja,« svarede jeg.

»Det er din fætter fra Italien,« sagde han.

Oprikingen kom fra Giovanni Battista Tubaro, som var søn af min bedstefars søster Maria!

I marts 2008 kom Giovanni og hans hustru Miriam for at besøge os i Argentina. Vi fortalte dem om evangeliet og slægtshistorie, og i flere dage talte vi om dem, der var gået forud for os. Nu har alle personer seks generationer tilbage et ansigt og en beretning.

Slægtshistorie har gjort det muligt for mig at bidrage til en vigtig del af Herrens værk. Det har også bragt mig tættere på mine forfædre – vor himmelske Faders børn, som jeg aldrig ville have kendt, hvis det ikke havde været for en troens bøn på det slægtshistoriske center. ■

Susana Magdalena Gos de Morresi,
Tierra del Fuego, Argentina

FÅ HENDE PÅ HOSPITALET!

Jeg var enlig og selvstændig, da jeg var ny i Kirken, så jeg havde dage, hvor jeg havde ekstra tid. På en af disse dage ringede jeg til hjælpeforeningspræsidenten og spurgte, om nogen havde brug for hjælp den eftermiddag. Hun nævnte en ældre søster ved navn Anita (navnet er blevet ændret), som for nylig var kommet hjem fra hospitalet og var ensom. Jeg havde mødt Anita før og glædede mig til at besøge hende.

Jeg ringede og tog så hen til hendes lejlighed. Hun bad mig lave frokost til hende, og bagefter havde vi en dejlig samtale. Hun havde en god

Anita sagde, at hun havde det fint, men jeg gik lidt væk fra hendes seng, knælede og bad.

humoristisk sans og elskede at le og fortælle historier fra sit liv.

Efter frokost sagde hun, at hun var træt. Hun bad mig om at hjælpe hende fra sin kørestol og over i sengen. Kort tid efter havde jeg lagt hende i seng. Pludselig talte den stille, sagte røst, som jeg havde hørt så meget om, til mig: »Få hende på hospitalet nu!«

Anita hadede hospitaler og var lige kommet hjem. Jeg spurgte hende, om hun havde det godt. Hun sagde, at hun havde det fint, men følte sig træt.

Jeg gik lidt væk fra sengen og knælede ned. Straks jeg begyndte at bede,

gentog stemmen: »Få hende på hospitalet, og få hende derhen nu!«

Jeg tøvede og spurgte mig selv: »Hvad skal jeg sige til lægen på hospitalet?«

Jeg ringede til en ven, som også bad og derpå fortalte mig, at jeg skulle følge min tilskyndelse.

Anita var vred over, at jeg så meget som nævnte at få hende på hospitalet, men jeg ringede efter en ambulance alligevel. Da den ankom, kom der to reddere, som undersøgte hende. Uden at stille spørgsmål lagde de hende på baren og kørte hurtigt væk i ambulancen.

Jeg fulgte efter i min bil. På hospitalet sad jeg og ventede. Kort tid efter kom en læge ud. Han spurgte mig: »Hun fortalte dig ikke, at hun var faldet, før du kom hen til hendes lejlighed, vel?«

»Nej,« svarede jeg.

Han fortalte mig, at Anita havde beskadiget sin milt og havde indre blødninger. Uden hurtig lægehjælp, sagde han, kunne hun være død.

Jeg følte en blanding af sorg og jubel – sorg over, at jeg havde tøvet, og jubel over, at jeg trods alt havde lyttet til Helligånden. Mest af alt følte jeg taknemlighed over at vide, at Herren havde stolet på, at jeg kunne hjælpe denne tilskadedkomne søster, og havde inspireret min hjælpeforeningspræsident til at sende mig til hende.

Mit eget helbred er blevet dårligere siden den oplevelse, men Herren tilskynder mig stadig. Jeg beder altid om styrke til at følge disse tilskyndelser. ■
Gayle Y. Brandvold, Californien, USA

Jeg tømte min taske, og der nede på bunden sammen med mit boardingpas lå et *Ensign*.

MÅ JEG FÅ EN MORMONS BOG?

Da jeg kom til lufthavnen på vej hjem fra et besøg hos gamle venner, følte jeg mig nedtrykt over, at jeg ikke havde fortalt nogen om evangeliet på denne rejse. Jeg havde altid en *Mormons Bog* i min taske for at minde mig om at bede om at finde nogen, jeg kunne give den til, men alt for ofte blev den i min taske. Denne tur var endnu en kikser.

Jeg tog en dyb indånding, og stille undskyldte jeg i bøn. Jeg følte mig som en elendig medlemsmissionær.

Mens jeg langsomt kom gennem sikkerhedskontrollen, følte jeg mig tilskyndet til at tale med kvinden foran mig. Vi snakkede lidt om, hvor vi skulle hen, og gik så hen til forskellige køer. Da jeg gik hen mod min gate, så jeg imidlertid den samme kvinde igen. »Hej igen,« sagde hun. »Godt at se dig!«

Jeg spurgte hende, hvornår hun skulle flyve. »Først om mange timer – jeg kom tidligt.«

»Kom så og sid hos mig!« sagde jeg. Jeg havde stadig 45 minutter, før man skulle gå om bord på mit fly, så vi sad ved min gate og talte om vores arbejde. Jeg nævnte nogle af de tekster, jeg lavede for sidste dages hellige, og pludselig lyste hun op.

»Er du mormon?« spurgte hun. »Jeg har ønsket at vide mere om mormoner. Hvor kan jeg få en *Mormons Bog*?«

»Tja,« sagde jeg og åbnede min taske, »jeg har en lige her.«

»Virkelig,« sagde hun. »Jeg tror, at det måske var meningen, at vi skulle mødes i dag.«

Mit hjerte løb over af taknemlighed. Da hun spurgte, hvordan sidste dages hellige er anderledes end andre trosamfund, følte jeg mig vejledt i det, jeg sagde.

Jeg fortalte hende, at jeg ville få missionærerne til at kontakte hende, og så blev jeg kaldt til flyet. Jeg åbnede min taske for at finde mit boardingpas,

men kunne ikke finde det. Jeg tømte min taske. Der, helt nede i bunden sammen med boardingpasset lå en konferenceudgave af *Ensign*! Jeg gav den til hende og takkede Herren for, at jeg måtte søge efter mit boardingpas. Hun nævnte, at hun normalt havde læsemateriale med sig, men havde følt, at det skulle hun ikke denne gang.

»Måske var det, så jeg kan læse dette,« sagde hun. Med mit boardingpas i hånden gav jeg hende et knus og sagde farvel.

Nu taler vi sammen hver uge, og hun fortæller mig om sine samtaler med søstermissionærerne. Der er gået et år, og jeg håber en dag at se hende blive døbt. Jeg ved ikke, om det sker, men jeg forundres stadig over vor himmelske Faders indsats, så vi kunne mødes. Jeg takker ham for at høre min bøn og give mig en enkel mulighed for at give en *Mormons Bog* til en anden. ■

Joni Hilton, Californien, USA

TÅLMODIGHED: Mere end at vente

Tålmodighed er ikke
en let lektie at lære,
men det er det værd.

Hillary Olsen

» Søster Olsen, vi velsigner dig med tålmodighed.« Det var ikke de ord, jeg ønskede at høre. Jeg havde bedt hele dagen for at have tro nok til at blive helbredt. I velsignelsen blev jeg lovet, at jeg med tiden ville få det bedre, men jeg blev fortalt, at det ville tage sin tid.

Jeg sukkede, da ældsterne afsluttede min velsignelse. Jeg havde kun tre måneder tilbage af min mission, og jeg ønskede at være ude hos andre mennesker – ikke ligge syg i sengen. Jeg ønskede at acceptere Herrens vilje, men helt ærligt, så forstod jeg ikke, hvorfor han lod mig vente.

Det tog mig flere dage at acceptere min situation. Jeg havde slået mig til tåls med kendsgerningen, at jeg ikke ville få det bedre lige nu, og i mellemtiden

havde jeg det elendig – indtil jeg en dag læste i skriften. Til sidst fandt jeg den fred, jeg havde brug for, i Jakobs Brev, kapitel 1. Joseph Smith fandt sit svar i vers 5 – mit var i vers 2-4:

»Mine brødre, I skal kun regne det for glæde, når I kommer ud for prøvelser af forskellige slags;

I ved jo, at når jeres tro prøves, skaber det udholdenhed.

Og udholdenheden skal føre til fuldentd værkt, for at I kan være fuldkomne og helstøbte og ikke stå tilbage i noget.«

Da jeg læste disse vers, kan jeg ikke sige, at jeg pludselig kunne »regne det for glæde«, at jeg var syg, men jeg lærte noget, som hjalp mig til at føle mig mindre elendig i min situation.

Kendsgerningen, at jeg ikke var blevet helbredt omgående, betød ikke, at jeg ikke havde tro, og det betød ikke, at Herren var ligeglad med min tilstand – faktisk det stik modsatte. Herren var tilstrækkelig interesseret til at prøve min tro ved ikke at helbrede mig med det samme, så jeg kunne udvikle tålmodighed.

Jeg forstod, at Herren ønskede, at jeg skulle udvikle tålmodighed, for det er en afgørende egenskab. Tålmodighed forædler os. Tålmodighed bidrager til, at vi bliver mere som Frelseren. Jeg havde store ansvar som fuldtidsmissionær, men jeg forstod, at

når det handler om at tjene Herren, er han lige så interesseret i redskabet, som han er i den aktuelle opgave. Herren underviste mig i tålmodighed, så jeg kunne være en bedre og mere effektiv missionær i de sidste måneder af min mission.

Den lovede helbredelse kom til sidst, men min lektie i tålmodighed endte ikke her. Mange velsignelser i vores liv – ægteskab, arbejde, børn, fysisk eller psykisk helbred, svar på bønner – kommer ikke altid, når vi forventer dem. Når man oplever forsinkede svar på bønner, og det har I sikkert prøvet, eller også vil I senere prøve det, så vælg at være tålmodig ved at stole på Herren og hans tidsplan. Det vil velsigne dig.

Perspektiv omkring tålmodighed

Jeg kom hjem fra min mission og troede fejlagtigt, at jeg kunne krydse tålmodighed af på min liste over lektier, jeg skulle lære. I forbindelse med tålmodighed er det ikke en lektie, man kun lærer en gang. Ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum holdt en tale om tålmodighed, og jeg læste den første gang efter et lidt ubehageligt farvel til en person, jeg havde datet. Jeg følte mig sønderknust og lidt håbløs, og på det tidspunkt var det sidste, jeg havde brug for, en

påmindelse om at være tålmodig. Overraskende lærte ældste Maxwells indblik omkring tålmodighed mig nogle overbevisende begreber, som fuldstændig forandrede mit perspektiv (igen) og hjalp mig til atter at forpligte mig til tålmodighed.

Tålmodighed er ikke resignation

Jeg lærte fx, at en tålmodig indstilling ikke betyder, at vi ryster på skulderen og opgiver alt håb. Ældste Maxwell sagde: »Tålmodighed er ikke ligegyldighed. Faktisk betyder det at vise megen interesse, men alligevel at være villig til at underkaste sig Herrens vilje og til det, som i skrifterne kaldes »med tiden.«¹ Jeg havde altid tænkt på tålmodighed som en lidt passiv reaktion på livets oplevelser, en slags given efter. Men tålmodighed er ikke at give efter. Tålmodighed er et tegn på indre styrke og hengivenhed over for Herren.

Tålmodighed handler om tillid, ikke bekymring

Ældste Maxwell sagde også: »Tålmodighed er på en måde også villighed til at se udfoldelsen af Guds hensigter med en følelse af forundring og ærefrygt, snarere end at vandre op og ned ad gulvet i den celle, der udgør vores situation. Sagt på en anden måde, så falder kagen sammen i stedet for at hæve, hvis vi ivrigt åbner ovnlågen for ofte. Sådan

er det også med os. Hvis vi altid selvcentreret tager vores temperatur for at se, om vi er lykkelige, vil vi ikke være det.² Den tanke ramte rent hos mig (og ikke kun fordi jeg er en utålmodig bager). Det kan være nedslående, når planer falder igennem eller ikke udfolder sig helt som planlagt. For vores menneskelige sind kan den guddommelige tidsplan være lidt svær at forstå. Men det, jeg *kan* forstå, er, at Gud er en kærlig Fader, som har en plan, der garanterer lykke til sidst, hvis vi er trofaste, og jeg lærer at acceptere hans tidsplan med tillid – ikke med bekymring.

Det handler ikke altid om os

Eftersom tålmodighed prøver os på et meget personligt plan, er vores fokus ofte vendt indad. Men ældste Maxwell sagde, at »tålmodighed hjælper os også til at forstå, at selv om vi er klar til at komme videre, fordi vi har fået nok af en bestemt lærerig oplevelse, er vores fortsatte tilstedeværelse ofte nødvendig som en del af andres læringsmiljø.«³ Vi har ikke alene behov for tålmodighed,

men andre har også brug for vores tålmodighed eller vores eksempel på tålmodighed. Tanken havde aldrig strejft mig, og det fik mig til at se tålmodighed som en ædel karakter, nært knyttet til Kristi rene kærlighed, som »aldrig [hører] op« (Moro 7:46).

Mere end at vente

Selv når vi har det rette perspektiv, kan det være svært at vente. Men jeg har lært, at tålmodighed er mere end blot at vente. Det har jeg lært fra min bror Andrew og hans hustru Brianna, mens de har kæmpet med ikke at kunne få børn. Selv om deres håb blev knust, da de fandt ud af, at de ikke kunne få børn, fandt de nyt håb i muligheden for at adoptere – men det krævede stadig mere venten.

Jeg tøver med at bruge ordet *vente*, når jeg henviser til dem, for det ord har ofte en passiv klang. For dem betød ventetiden ikke at skulle få tiden til at gå, indtil der kom et barn – tålmodighed er langt mere end det.

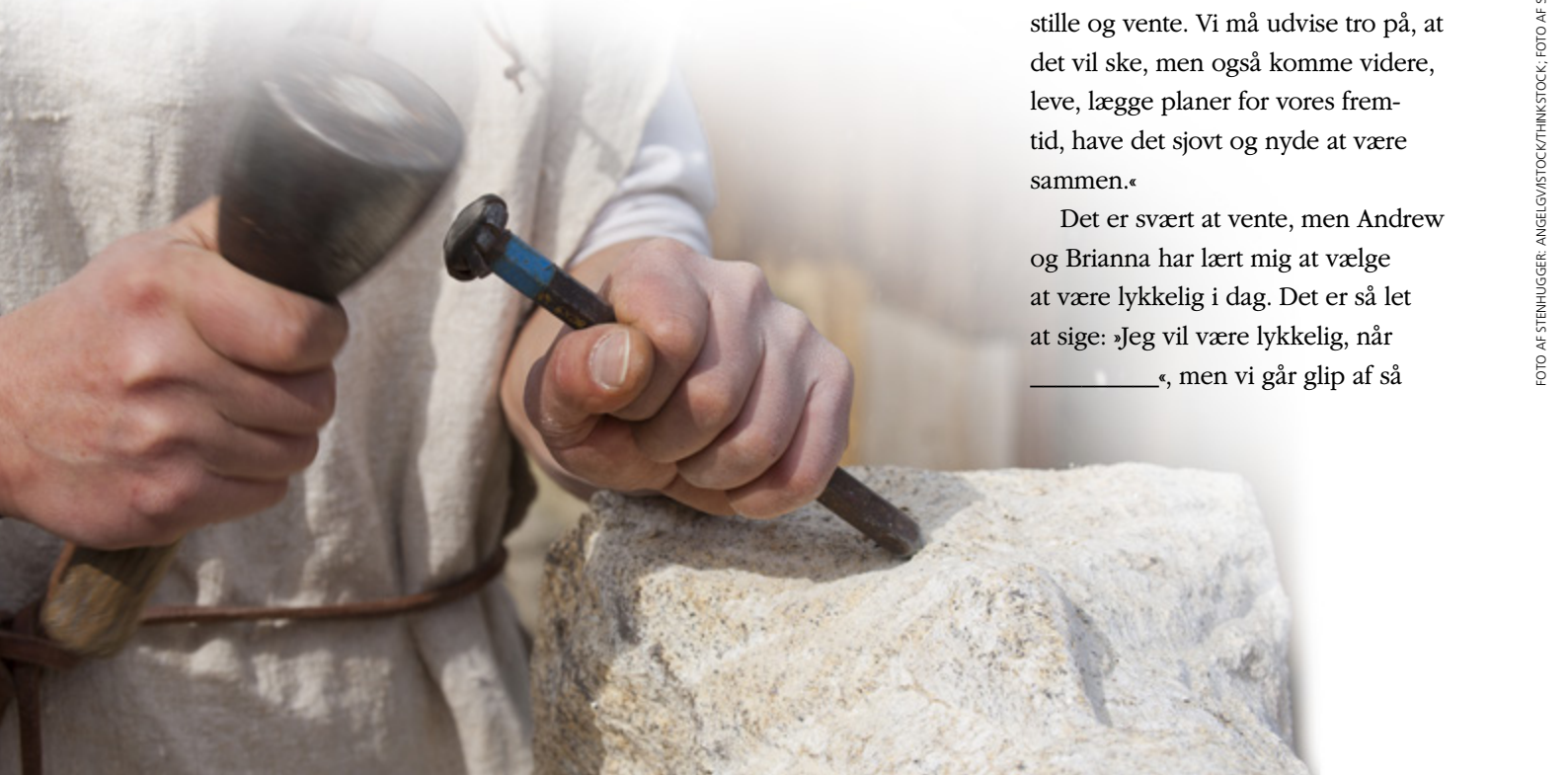
Andrew sagde: »En meget stor del

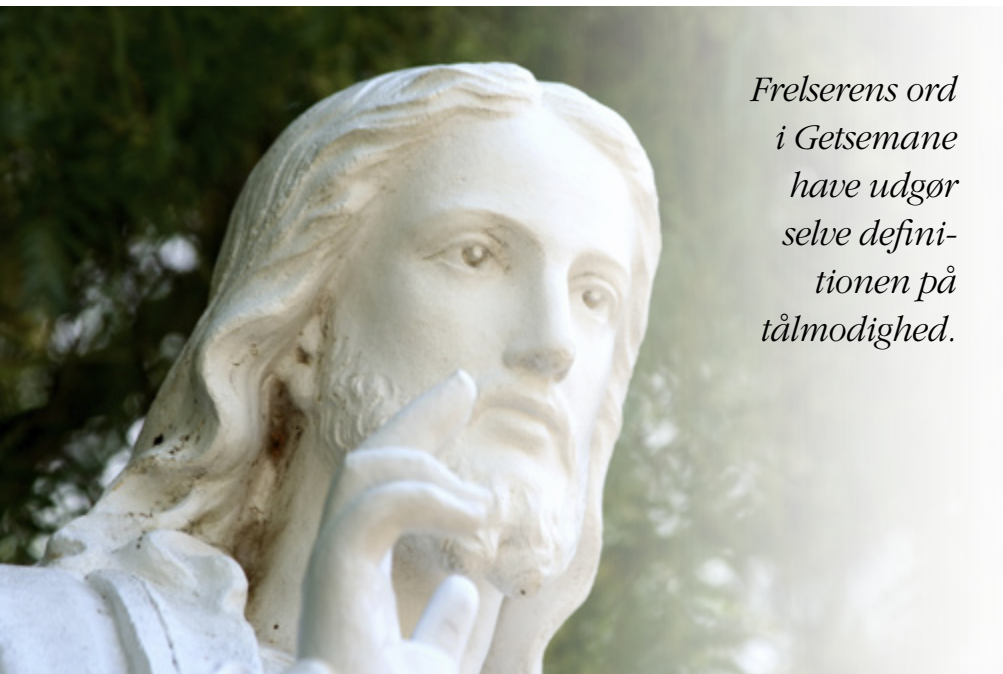
af adoption ligger i Herrens hænder, ikke i vore. Men det giver os en god følelse at have noget, vi kan gøre for at arbejde os hen mod vores mål om at have børn i vores familie.« Uanset om det er ved at blogge, udveksle kontaktoplysninger med venner og familie eller involvere sig i lokale grupper for adoptivforældre, så prøver de at »gøre alt, hvad der står i [deres] magt« (L&P 123:17), og derefter sætter de deres lid til Herren.

Efter mange års venten og bøn kunne de adoptere en smuk, lille pige, de kaldte Jessica. Da de holdt hende i deres arme forsvandt mange års skuffelser og modløshed. For dem var og er hun et mirakel.

Der er nu gået fem år, siden de adopterede Jessica, og i de sidste fire år har de forsøgt at adoptere et barn mere. Ventetiden er begyndt igen. Brianna har fortalt mig: »Folk minder os ofte om, at når det er meningen, at et barn kommer til vores familie, så kommer det. Vi ved, at de har ret, men vi ved også, at vi ikke bare kan sidde stille og vente. Vi må udvise tro på, at det vil ske, men også komme videre, leve, lægge planer for vores fremtid, have det sjovt og nyde at være sammen.«

Det er svært at vente, men Andrew og Brianna har lært mig at vælge at være lykkelig i dag. Det er så let at sige: »Jeg vil være lykkelig, når _____«, men vi går glip af så

*Frelserens ord
i Getsemane
have udgør
selve defini-
tionen på
tålmodighed.*

meget af det, livet kan tilbyde ved at udsætte vores lykke. Selv om vi sommetider må sætte vore ønsker til side for at underkaste os vor Faders vilje, så betyder det ikke, at vi også skal tilsidesætte vores lykke. Hans kærlighed kan give os styrke, udfylde tomrum og give os håb.

Frelserens eksempel på tålmodighed

Frelseren er vores største eksempel på tålmodighed. For mig kendetegner hans ord i Getsemane have hans tålmodighed. Midt i utænkelige lidelser og ofre spurgte han, om bægeret med hans lidelser kunne blive taget fra ham, hvis det var muligt. »Dog,« sagde han, »ikke som jeg vil, men som du vil« (Matt 26:39). Ordet *dog*

indeholder et stærkt budskab. På trods af det, som Frelseren virkelig ønskede i det øjeblik, udtrykte han sin vilje til at acceptere Faderes vilje og til at holde ud.

Det kræves af os alle, at vi venter på ting her i livet – og nogle gange på selv vores hjertes mest retskafne ønsker. Men Jesus Kristus, vores bedste og himmelske ven⁴ kan trøste og forsikre os om det gode, der er på vej. Og han følger os kærligt og tålmodigt, mens vi lærer at blive som ham, mens vi lærer at klare de ventede og de uventede overraskelser i livet på jorden og kan sige til vor Fader: »Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.«

Mit perspektiv omkring tålmodighed har bestemt ændret sig, siden jeg blev voksen. Tålmodighed er en

proces, og jeg vil altid lære. Selv om det *er svært* at vente, så lærer jeg at »regne det for glæde«, når min tålmodighed bliver prøvet – ikke fordi jeg finder glæde i det besværlige, men fordi jeg ved, at der er et storslået formål med det. Jeg ved, at »udholdenhed skal føre til fuldendt værk«. Tålmodighed er en del af opfyldelsen af mit formål på jorden, så vi en dag kan blive »fuldkomne og helstøbte og ikke stå tilbage i noget« (Jak 1:4). ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. Neal A. Maxwell, »Patience«, foredrag på Brigham Young University, 27. nov. 1979, s. 1; speeches.byu.edu.
2. Neal A. Maxwell, »Patience«, s. 2.
3. Neal A. Maxwell, »Patience«, s. 3.
4. Se »Be Still, My Soul«, *Hymns*, nr. 124.

TAK HAM FOR TÅLMODIGHED

»Hvis I beder, hvis I taler med Gud, og hvis I bønfaller om den hjælp, I behøver, og hvis I så ikke blot

takker ham for hjælpen, men også for tålmodigheden og mildheden, der kommer af ikke straks at modtage alt, hvad I ønsker, eller måske nogensinde, så lover jeg jer, at I vil komme ham nærmere.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Waiting upon the Lord«, foredrag på Brigham Young University, 30. sep. 1990, s. 4, speeches.byu.edu.

Mission eller penge?

Gelzcke Felix Nogueira

Et år efter jeg blev medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, sendte jeg mine papirer ind for at tjene som fuldtidsmissionær. Min familie var fuldstændig imod, at jeg tog på mission og mente, at jeg burde få en kandidatgrad i stedet. Jeg havde for nylig færdiggjort en bachelor, og det havde altid været min drøm at få en kandidatgrad, når jeg var færdig. Mine undervisere var også villige til at hjælpe mig, for jeg var en god studerende.

Mens jeg forberedte mig til at tage på mission, blev livet økonomisk svært for min familie. Min ældste bror mistede sit job. Kort tid efter begyndte det at gå dårligt for det firma, hvor min far havde arbejdet i mange år, og han blev afskediget. Min far endte med at bruge hele sin pensionsopsparing på at hjælpe

Intet pengebeløb kan overgå velsignelsen ved at se familier forberede sig til at tage til templet for at blive besejlet.

min bedstemor, og en aften så jeg ham græde, fordi han ikke vidste, hvordan han skulle forsørge sin familie.

På det tidspunkt modtog jeg et universitetsstipendium, som svarede til halvdelen af minimumslønnen. Når jeg modtog mine penge, betalte jeg altid min tiende først. Men da jeg modtog min første betaling, efter

min far mistede sit job, bad min mor mig om ikke at give nogen penge til Kirken, for vi havde brug for dem hjemme. Jeg fortalte hende om tiende og dens betydning og viste hende Herrens løfter i Malakias 3:10. Selv om hun ikke var glad for det, betalte jeg min tiende, og jeg vidste, at det var rigtigt.

Mens jeg fortsatte min missionsforberedelse, deltog jeg i en konkurrence på et lokalt universitet bare for at se, hvordan jeg klarede mig. Jeg bestod og blev tilbudt en stilling, hvor jeg kunne tjene næsten lige så meget, som min fra havde tjent i sit job. Det ville være nok til at forsørge min familie, indtil min far gik på pension. Min familie håbede, at jeg ville tage jobbet.

Jeg bad meget, og Herren svarede, at jeg skulle på mission. Jeg stolede

på Herren og modtog min kaldelse til Santa Maria-missionen i Brasilien. Herren velsignede min familie, mens jeg var på mission. Jeg ved, at himlens vinduer blev åbnet (se Mal 3:10). Min far og bror fandt nyt arbejde, og min familie begyndte at have malkekvæg for at tjene mere.

Mit vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans værk er vokset, og at se glæden i ansigterne og forandringen i hjertet hos dem, jeg tjente, er noget langt mere værdifuldt for mig. Intet pengebeløb kan overgå velsignelsen ved at se familier forberede sig til at tage til templet for at blive beseglet. ■

Forfatteren bor i Ceará i Brasilien.

TIENDE: EN PRØVE PÅ VORES TRO

»Mine elskede brødre og søstre, tiendelovens evige velsignelser er virkelige nok. Jeg har selv oplevet dem, og det samme har min familie. Prøven på vores tro er, om vi vil

efterleve tiendeloven ved vores lydighed og offervillighed. For som profeten Joseph Smith har sagt: »En religion, som ikke fordrer, at man er villig til at ofre alt, vil aldrig have den nødvendige kraft til at fremme den tro, som er nødvendig for liv og frelse« (Joseph Smith, *Lectures on Faith*, 1985, s. 69).«

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, »Tiende, en prøve på tro, som medfører evige velsignelser«, *Liahona*, nov. 2002, s. 29.

Oversvøm jorden med budskaber, der er fyldt med retskaffenhed og sandhed.

**Ældste
David A. Bednar**
De Tolv Apostles
Kvorum

OVERSVØM JORDEN GENNEM *de sociale medier*

Vi lever i en virkelig enestående uddeling. En evangelisk uddeling er en tidsperiode, hvori den nødvendige præstedømmemyndighed, ordnancer og lærdomsmæssige kundskab findes på jorden til at iværksætte Faderens frelsesplan for hans børn. Afgørende for etableringen af en uddeling er en bemyndiget Guds tjener, et overhoved for uddelingen, som bærer og udøver det hellige præstedømmes myndighed og nøgler. Evangeliske uddelinger blev oprettet gennem Adam, Enok, Noa, Abraham, Moses, Jesus Kristus, Joseph Smith og andre. I enhver uddeling bliver evangeliske sandheder åbenbaret på ny – eller gengivet – så folk i denne periode ikke udelukkende er afhængige af tidligere uddelinger for at få kendskab til vor himmelske Faders plan.

Frafald fra sandheden har fundet sted i hver eneste tidligere uddeling. Arbejdet med frelse blev imidlertid indledt, men aldrig færdiggjort i disse tidligere tider, og det fortsætter ind i den sidste uddeling. Profeten Joseph Smith forklarede, at af denne grund er fremkomsten af de sidste dages herlighed, ja, tidernes fyldes uddeling »er en sag, der har interesseret Guds folk i alle tidsaldre. Det er et emne, som profeter, præster og konger har set på med særlig fryd. De har med frydefuld forventning set hen til den tid, vi lever i, og opfyldt af himmelske og glade forventninger har de sunget, skrevet og profeteret om denne vor dag.«¹

I denne største og sidste af alle evangeliske uddelinger skal »en hel og fuldstændig og fuldkommen forening og sammenføjning af uddelinger og nøgler og magter og

herligheder [finde] sted og [blive] åbenbaret fra Adams dage helt til nærværende tid. Og ikke alene dette, men det, som aldrig efter verdens grundlæggelse har været åbenbaret, men som har været skjult for de vise og forstandige, skal blive åbenbaret ... i denne, tidernes fyldes uddeling« (L&P 128:18).

Tidernes fyldes og teknologiens uddeling

Vi er velsignet ved at leve, lære og tjene i den mest bemærkelsesværdige uddeling. Et vigtigt aspekt af fylden, der er til rådighed for os i denne særlige tid, er en mirakuløs udvikling af opdagelser og opfindelser, der har muliggjort og accelereret arbejdet med frelse: Fra tog til telegrafer til radioer til biler til fly til telefoner til transistorer til fjernsyn til computere til satellittransmissioner til internettet – og til en næsten endeløs liste med teknologier og værktøj, som velsigner vores tilværelse. Alle disse fremskridt er en del af Herrens fremskyndelse af hans værk i de sidste dage.

I 1862 sagde præsident Brigham Young (1801-1877): »Enhver videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, som virkelig er sand og brugbar for mennesket, er givet gennem direkte åbenbaring fra Gud, selvom kun få anerkender det. Det er givet med henblik på at forberede vejen til endelig triumf for sandheden og forløsning af jorden fra syndens og Satans magt.«²

Overvej nu præsident Spencer W. Kimballs ord (1895-1985) fra 1974, hvor han beskrev fremtiden for missionering:

»Jeg tror, at Herren er ivrig efter at lægge de opdagelser i vore hænder, som vi som lægfolk knap nok har fået et glimt af ...

Når Herren sørger for disse mirakler indenfor kommunikation og med den øgede indsats og hengivenhed blandt vore missionærer og os alle og alle andre, der er »sendt«, vil den guddommelige formaning bestemt gå i opfyldelse: »For sandelig, lyden skal udgå fra dette sted til hele verden og til jordens fjerneste egne – evangeliet skal blive prædikeret for hver skabning« (L&P 58:64).³

Og i 1981 udtalte præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008): »Vi har tillid til, at Herren, medens hans værk udvides, vil inspirere mennesket til at udvikle de midler, hvorved Kirkens medlemmer, hvor end de findes, på en personlig måde kan blive vejledt af hans udvalgte profet.«⁴

Budskaber og billeder, der engang krævede dage, uger og måneder at sende og modtage, kan nu kommunikeres verden rundt på sekunder. Vi takker dig, o Gud, for profeter, som har undervist og forberedt os til den tid, vi lever i – og som har tilskyndet os til at bruge teknologiske fremskridt til at støtte Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges fortsatte mission.⁵

Herren fremskynder sit værk, og det er ikke tilfældigt, at disse magtfulde opdagelser og opfindelser inden for kommunikation finder sted i tidernes fyldest uddeling. Kanaler på de sociale medier er globale redskaber, der personligt og positivt kan påvirke et stort antal personer og familier. Og jeg tror, at tiden er kommet til, at vi som Kristi disciple bruger disse inspirerede redskaber på en passende og mere effektiv måde til at vidne om Gud den evige Fader, hans plan om lykke for hans børn og hans Søn, Jesus Kristus, som verdens Frelser, til at proklamere, at evangeliet virkelig er blevet gengivet i de sidste dage og til at udrette Herrens værk.

Nogle grundlæggende retningslinjer bør følges, når vi bruger de sociale medier til at viderebringe evangeliske budskaber:

1. Vær ægte og konsekvent

Vi er først og fremmest disciple, og vore budskaber bør være ægte. En person eller et produkt, som ikke er ægte, er falsk, uægte eller et bedrag. Vore budskaber bør være sandfærdige, ærlige og korrekte. Vi bør ikke overdrive, forskønne eller foregive at være nogen eller noget, vi ikke er. Vores indhold bør være troværdigt og opbyggende. Og anonymitet på internettet er ikke en tilladelse til at være uægte.

Ægthed bliver styrket af konsekvens. De evangeliske budskaber, I videregiver, bliver lettere modtaget, hvis jeres kristuslignende eksempel er et tydeligt mønster i jeres indlæg.

Søster Bonnie L. Oscarson er et rigtig godt eksempel på styrken i konsekvens på de sociale medier. Da hun blev kaldet som Unge Pigers hovedpræsident i april 2013 blev antallet, der fulgte hende på Pinterest, fordoblet fra en dag til den næste. Søster Oscarsons tidligere pins demonstrerede tydeligt hendes integritet, hvilket fik en blogger til at spørge: »Kan din Pinterest-side klare Bonnie Oscarson-testen? ... Hvad vil andre tro om, hvem I er, hvis det eneste de ved er det, som står på jeres side på de sociale medier?«⁶

2. Opbyg og opløft

For det andet bør vi og vore budskaber søge at opbygge og opløfte, snarere end at diskutere, skændes, fordømme eller fornede.

Fortæl om evangeliet med ægte kærlighed og interesse for andre. Vær modige og frimodige, men ikke overlegne, når vi opretholder og forsvare vores tro, og undgå strid. Som disciple er det vores formål at bruge de sociale medier som et middel til at formidle lyset og sandheden af Jesu Kristi gengivne evangelium i en verden, der i stigende grad oplever mørke og forvirring.

3. Respekter andres ophavsret

For det tredje bør vi og vore budskaber respektere andre personers og organisationers ejendom. Det betyder

Herren fremskynder sit værk, og det er ikke tilfældigt, at disse magtfulde opdagelser og opfindelser til at kommunikere med finder sted i tidernes fylde uddeling.

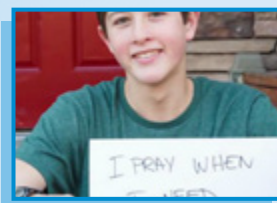
EKSEMPLER PÅ INDSATSEN PÅ DE SOCIALE MEDIER

Her er flere eksempler på evangeliske budskaber og billeder, der er blevet skabt af Kirken og dets medlemmer og viderekommuneret til verden gennem de sociale medier.

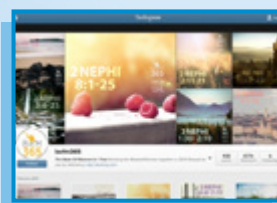
1. **Because of Him (På grund af ham).**

En kort kirkeproduceret video, der hylder påskens sande betydning. Den blev set af flere end 5 millioner i påsken sidste år i 191 lande og territorier. Ved hjælp af det ledsagende hashtag #BecauseofHim (som anvendes til at identificere tilsvarende budskaber på de sociale medier) videregav medlemmer og andre mange af deres egne tanker og billeder omkring Frelseren og hans opstandelse på mange sociale kanaler og steder, herunder Facebook, Twitter og Instagram. Se den på lds.org/media-library/video/topics/easter.

2. **Did You Think to Pray? (Har du husket at bede?)**

Kirkemedlemmer og andre lagde over 300 fotografier ud af sig selv på Instagram, Facebook, Twitter og andre kanaler på de sociale medier med skilte, der fuldførte sætningen: »Jeg beder når ...« Desuden har flere tusinder brugt hashtagget #DidYouThinktoPray til at videregive tanker om, hvornår og hvorfor de kommunikerer med deres himmelske Fader. Disse enkle handlinger førte til over 40.000 samtaler om behovet for at bede. Se mormonchannel.org/watch/collection/mormon-channel-videos/i-pray-when-didyouthinktopray.

3. **Book of Mormon 365 (Mormons Bog 365).**

Et par fra Arizona i USA oprettede en Instagramkonto, hvor de hver dag lægger en læseopgave fra Mormons Bog ud. Der er 365 læseopgaver – perfekt til at følgerne kan læse hele Mormons Bog på et år. Flere end 45.000 følger nu denne konto, og mange af dem fortæller aktivt om deres tanker og indtryk, mens de læser Mormons Bog sammen.

4. **Generalautoriteters konti på de sociale medier.**

I sommeren 2014 åbnede Kirken en officiel Instagramkonto. Medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum vælger

nu specifikt billeder af sig selv, som lægges ud. Nogle af brødrene har nu også deres egen Twitterkonto. Alle brødrene har også deres egne Facebooksider, hvorpå de viderebringer vigtige evangeliske budskaber. Find deres sider på lds.org/media-library/social.

5. **#LDSconf.** Hashtagget #LDSconf, som nu står i nederste venstre hjørne af skærmen under transmissioner fra generalkonferencer, blev oprettet i oktober 2008 af et trofast medlem,

som søgte en mulighed for at følge og videregive konferencerelaterede tweet - længe før Kirken begyndte at bruge det. Flere tusinde medlemmer deltager i samtaler med hashtagget #LDSconf om råd fra de levende profeter og apostle, og derigennem bliver millioner af mennesker verden over opløftet af generalkonferencens budskaber.

6. **Mød mormonerne.** En kirkeproduceret film i spillefilmslængde, som skal hjælpe ikkemedlemmer til at forstå os som folk. Denne film skildrer almindelige fejlopfattelser omkring vores tro og

fremhæver velsignelserne, der kommer ved at efterleve Jesu Kristi evangelium. Den kan ses på dvd, i besøgscentre, på filmkanaler på internettet og på de sociale mediers kanaler. Se flere oplysninger ved at besøge meetthemormons.com. Filmen er endnu en måde, hvorpå medlemmer kan fortælle om deres tro til familie og venner på en enkel og effektiv måde.

Jeg formener jer til at oversvømme jorden med budskaber, der er fyldt med retskaffenhed og sandhed, budskaber, der er ægte, opbyggende og prisværdige.

ganske enkelt, at I ikke bør skabe jer noget, hvor I bruger andres kunst, navn, fotos, videoer eller andet indhold uden tilladelse. Indholdet i Media Library på LDS.org er, medmindre noget andet er angivet, godkendt til anvendelse af medlemmer uden behov for at søge tilladelse fra Kirken. Yderligere oplysninger om anvendelse af Kirkens medier kan ses på social.lds.org.

Når I viderebringer budskaber online, så sørg for at andre forstår, at I giver udtryk for jeres personlige tanker og følelser. Benyt ikke Kirkens logo og antyd ikke på nogen måde, at I taler for eller på vegne af Kirken.

4. Vær vise og tapre

Vær for det fjerde vise og tapre, når I beskytter jer selv og jeres kære. Vi bør huske, at internettet aldrig glemmer. Alt, hvad I kommunikerer gennem en kanal på de sociale medier vil virkelig leve for evigt – selv om applikationen eller programmet lover noget andet. Sig det kun eller læg det kun ud, hvis I ønsker, at hele verden altid skal have adgang til jeres budskab eller billede.

Kirkens medlemmer rundt om i verden kan ved at følge disse enkle retningslinjer skabe og videregive evangeliske budskaber, der vil få lyset til at »skinne fra mørket« (Morm 8:16).

En apostolsk opfordring

Det, der hidtil er blevet opnået i denne uddeling med at kommunikere evangeliske budskaber via kanaler på de sociale medier, er en god begyndelse – men kun et lille dryp. Jeg giver jer nu en opfordring til at bidrage til at forvandle dette dryp til en oversvømmelse. Fra denne dag opfordrer jeg jer til at oversvømme jorden med budskaber fyldt med retskaffenhed og sandhed – budskaber, som er ægte, opløftende og prisværdige – og helt bogstaveligt oversvømme jorden som med en flodbølge (se Moses 7:59-62).

Jeg beder til, at vi ikke blot vil deltage i en mindre flodbølge, der stiger hurtigt, og derefter er væk lige så hurtigt. Jeg foreslår ikke et forkromet engangsinitiativ,

hvorfra vi hurtigt går videre til den næste opgave på vores lange liste over evangeliske ting, vi skal gøre. Vi behøver ikke blive eksperter eller fanatikere på de sociale medier. Og vi behøver ikke at tilbringe overdreven megen tid på at skabe og sprede vores overdådige budskaber.

Forestil jer den virkning, vi kan opnå, når hundredtusinder og millioner af medlemmer af Herrens genoprettede kirke bidrager med tilsyneladende små mængder til det stigende vandmængder. Må vore mange små, individuelle indsatser producere en stadig regnmængde af retskaffenhed og sandhed, som gradvis svulmer op til vandløb og floder – og i sidste ende bliver en flodbølge, der oversvømmer jorden. »Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, for I lægger grundvolden til et stort værk. Og af det, som er småt, udspringer det, som er stort« (L&P 64:33).

Vi er blevet og bliver velsignet på så mange måder, og hvor meget er givet, kræves der meget. Jeg beder om, at I mere fuldt ud må forstå den åndelige betydning og velsignelse ved at leve i tidernes fyldes uddeling. At I må have øjne til klart at se både muligheder og fælder ved de bemærkelsesværdige teknologier, der er til rådighed for os i dag. At jeres evne til at bruge disse inspirerede redskaber på passende vis må vokse. Og at I må modtage inspiration og vejledning omkring den rolle, som I bør spille i jeres bidrag til at oversvømme jorden som med en flodbølge af sandhed og retskaffenhed. Når I går fremad i dette hellige værk, så lover jeg, at I vil blive velsignet her i livet på de personlige, specifikke og nødvendige måder, der vil forberede jer til evigheden. ■

Fra en tale holdt den 19. august 2014 under en uddannelsesuge på Brigham Young University.

NOTER

1. *Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 184.
2. *Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, 1954, s. 18-19.
3. Spencer W. Kimball, »When the World Will Be Converted«, *Ensign*, okt. 1974, s. 10-11.
4. Se Gordon B. Hinckley, *Den danske Stjerne*, »Vished: Religionens inderste væsen«, apr. 1982, s. 6.
5. Se »Hav tak for profeten, du sendte«, *Salmer og sange*, nr. 13.
6. »Would Your Pinterest Page Pass the Bonnie Oscarson Test?«, latterdaysaintwoman.com.

»Mine forældre blev gift i templet, men nu er de skilt. Jeg er vred over, at de har splittet vores familie. Hvordan tilgiver jeg dem?«

Skilsmisse er sørgeligt og svært for alle i familien. Det er normalt at være vred, føle et tab og være såret. Men at dvæle ved negative følelser hindrer dig i at opnå fred og helbredelse. Bed til vor himmelske Fader om at hjælpe dig med at slippe af med de skadelige følelser og til at forstå dine forældre. Prøv at forstå, at de er også såret.

Husk, at Jesus Kristus – som led for alles sorger og synder – er villig til at tilgive os alle. Vi bør også tilgive hinanden. (Se lignelsen om skyldnerne i Matt 18:23-35). Dine forældre vil være taknemlige for din uselviske gave: Tilgivelse. Når du og din familie giver slip på vreden og bebrejdelserne, bliver hele din familie styrket og bedre i stand til at tilpasse sig. De, der tilgiver, kan løfte sig »selv op til et højere niveau af selvværd og velbefindende« (James E. Faust, »Tilgivelsens helbredende kraft«, *Liahona*, maj 2007, s. 68).

I denne svære tid er det vigtigt fortsat at bygge videre på dit familieforhold, især til dine forældre. I årene fremover kan du stole på og værdsætte disse forhold. Lad ikke vreden forhindre disse forhold i at udvikle sig.

Hav tro på vor himmelske Faders plan for dig og din familie. Tro på, »at alt dette skal ... være til gavn for dig« (L&P 122:7). Tro på, at han fortsat vil vejlede og velsigne dig. Tro på, at du en dag kan have et vidunderligt ægteskab, og at Gud vil sørge for din familie i dette liv og i evighederne.

Tilgivelse er en proces, og det tager tid. Vær tålmodig i din indsats for at elske, tilgive og forstå dine forældre. Se frem til den fred og lykke, der kommer ved at tilgive.

Bed om forståelse

Da mine forældre blev skilt, var det hårdt for mine søskende og jeg. Det tog mig flere år at tilgive min far. Jeg måtte studere i skrifterne og bede af hele mit hjerte. Jeg talte tilmed med en vejleder. Så bad jeg om at forstå min far. Mine øjne blev åbnet, og jeg forstod ham, og det hjalp mig til at få det bedre. Jeg kunne tilgive, og jeg blev befriet fra de lænker, der så længe havde holdt mig nede. Jeg ved, at Frelserens forsoning er virkelig. Herren elsker os og vil aldrig efterlade os uden trøst.

Navnet er tilbageholdt

Stol på vor himmelske Fader og tilgiv

Jeg har været i samme situation, og jeg ved, at det er svært. Det er vigtigt at forstå, at selvom dine forældre måske ikke mere elsker hinanden, så elsker de stadig dig, for du er deres barn. Stol også på vor himmelske Fader. Han har befalet os at tilgive alle. Han kender dig og har en plan for dig. Hvis vi fortsat lever værdigt, så ved jeg, at vi kan modtage løftet om at få en evig familie, selv om vores familie her på jorden kan være lidt splittet.

Alisha W., 17 år, Texas, USA

Vis din kærlighed

Tænk over, hvor meget du elsker dine forældre. Husk på alt det sjove, du havde med dem, før dette skete. Tal med dem om den tid og planlæg aktiviteter med henholdsvis din mor og far. Spil og leg med dem og vis dem din kærlighed.

Sierra J., 15 år, Idaho, USA

Prøv at forstå

Prøv at sæt dig i deres situation. Det vil ikke være let at tilgive dem, hvis du ikke prøver at forstå deres situation. Stol på, at Gud har en plan for dig og din familie, og at vi har prøvelser i dette liv, så vi kan lære og udvikle os. Nogle gange kan vi ikke kontrollere vores situation, men vi kan kontrollere vores indstilling. Selv om det kan være svært, så prøv altid at se det gode i dine forældre og tænk på, hvordan du kan hjælpe.

Ældste Caten, 20 år, Córdoba-missionen i Argentina

Få støtte fra andre

Jeg var i stand til at komme gennem mine forældres skilsmisse og tilgive dem med hjælp fra personer omkring mig. Mine venner, ledere, søskende og slægtninge hjalp mig gennem alt. Jeg var i stand til at komme videre i mit liv med støtte fra alle andre.

Geena C., 18 år, New Mexico, USA

Slip bitterheden

Det er skadeligt at føle sig bitter, og det er imod Kirkens lære. Bed til vor himmelske

Fader, fast og læs i skrifterne for at finde svar. Hvis du holder fast i bitterheden, tillader du Satan at komme ind og ødelægge din familie, for han ved, hvor vigtig en familie er i vor himmelske Faders plan.

Carol M., 14 år, Honduras

Søg Helligånden

For det første er ingen fuldkommen, bortset fra vor Herre, Jesus Kristus. Jeg ville prøve at se situationen med dine forældres øjne. Vælg et godt tidspunkt og tal så med dem. Kritiser ikke dine forældre for det, de har gjort. For det andet bliver mange bitre i prøvelser som disse, så prøv

TILGIVELSE HELER

»I mange familier er der sårede følelser og en modvillighed til

at tilgive. Det er egentlig ligegyldigt, hvad årsagen var. Vi må ikke og bør ikke lade det såre os. Bebrejdelse holder sårene åbne. Kun tilgivelse healer.«

Præsident Thomas S. Monson, »Skjulte kiler«, Liahona, juli 2002, s. 20-21.

at have Helligånden hos dig. Studér personligt i skriften og husk dine daglige bønner.

Ashley P., 15 år, Utah, USA

KOMMENDE SPØRGSMÅL

»Jeg har en ven, som føler, at hun ikke har nogen venner i Kirken, bortset fra mig. Hvad kan jeg gøre for at hjælpe hende?«

Indsend jeres svar og, hvis I ønsker det, et billede i høj opløsning, inden den 1. september 2015 på liahona.lds.org, via e-mail til liahona@ldschurch.org eller med post (se adressen på s. 3).

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges jeres e-mail eller brev: (1) Fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav, (5) jeres skriftlige tilladelse, og, hvis I er under 18 år, jeres forældres skriftlige tilladelse (e-mail kan bruges) til at udgive jeres svar og billede.

Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed.

SØNDAGSLEKTIONER
Denne måneds emne:
**Ægteskab
og familie**

OPSKRIFT

på en lykkelig familie

Herunder finder du ni måder til, hvordan du kan styrke din familie.

Mindy Anne Leavitt

Kirkens tidsskrifter

Familien står helt klart højt på listen med hensyn til vigtige læresætninger i Jesu Kristi evangelium. I unge piger fremsiger regelmæssigt jeres forpligtelse om at »styrke hjem og familie,«¹ I unge mænd bliver opfordret til at skrive »en liste over det, du kan bidrage med til et lykkeligt hjem,«² og både unge mænd og unge piger bliver mindet om: »Din familie vil blive velsignet, når du gør dit for at styrke den.«³

Hvad er så den bedste måde til at styrke jeres familie og være med til at skabe et lykkeligt hjem? »Familien: En proklamation til verden« har svaret! Dette vigtige dokument beskriver, hvorfor familier er så vigtige i vor himmelske Faders plan, og præcis hvad vi kan gøre for at styrke vore familieforhold. Den forklarer også, præcis hvordan

vi kan være lykkeligere i vores familie. Det er ingen hemmelig opskrift – blot de grundlæggende principper i evangeliet, som vi er blevet undervist i hele tiden: »Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det baseres på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier opbygges og bevares ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser.«⁴

Der står det – det er en enkel opskrift til at skabe en lykkelig familie og forbedre dine evige familieforhold. Hermed ikke sagt, at det ikke kræver arbejde og indsats fra jeres side. Hele den indsats, I lægger i at styrke jeres familie, vil i sidste ende gøre jer – og dem – lykkeligere.

Her er nogle forslag til, hvordan disse principper kan se ud, når vi anvender dem i praksis.

TRO

- Deltag i familiens og i personlig studium af skriften og i familieaften.
- Sæt et mål med din familie om at holde en befaling bedre, fx fasteloven eller tiendeloven.
- Læg en plan om at lytte til den kommende generalkonference eller om at studere den sidste generalkonference sammen i familien.

BØN

- Deltag i familiebøn.
- Bed specifikt i jeres personlige bønner for hvert medlem af familien ved navn. Tænk over deres behov, når I beder for dem.

OMVENDELSE

- Sig, at du er ked af det. Sig det ofte. Og mén det.
- Lær sammen om vigtigheden af Kristi forsoning og nadveren og den rolle, de begge spiller i omvendelsesprocessen.

TILGIVELSE

- Vær ydmyg og erkend, at alle, selv forældre, begår fejl.
- Husk på det, I elsker ved de personer, der har såret eller fornærmet jer.
- Bed om hjælp til at tilgive andre.

UNGES OPLEVELSER

Vi har spurgt nogle unge, hvordan de praktiserer disse principper i deres familie. Her er det, de har fortalt om deres oplevelser:

TRO

Jeg valgte at arrangere de næste to familieaftener med fokus på tro. Jeg begyndte med at forberede lektionen og prøve at lære akkorderne på guitar til de sange, vi skulle synge.

Den første lektion handlede om tro. Jeg spurgte, hvad vi som familie kunne gøre anderledes for at få større tro. De svarede: »Bede, studere skrifterne, faste, gå i kirke« osv. Vi var enige om, at man kan gøre meget for at udvikle sin tro, men det vigtigste er rent faktisk at gøre det. Det er vigtigt, at man handler for at styrke sin tro.

Den anden lektion handlede om åndelige gaver. Vi talte om, hvad tro og åndelige gaver havde med hinanden at gøre.

Vores familieaftener med tro som tema gik rigtig godt. Vi forbedrede nogle ting i vores familie; vi havde det sjovt og forsøgte ikke blot at få det overstået. Vi mærkede Ånden sammen i familien.

Riza S., 16 år, Roskilde

BØN

Jeg besluttede at øve mig på min tro ved at bede Gud om hjælp og vejledning. I begyndelsen så jeg ikke virkningen af mine bønner, men efter nogle få dage kunne jeg se, at vi havde mere fred i hjemmet.

Men så blev min tro udfordret. Min yngste bror kom til skade og skulle hasteopereres, en af mine venner kom også slemt til skade, og min mor fik ondt i halsen og havde høj feber. Alle disse forfærdelige situationer jøg alle følelser af fred væk fra mig. Jeg var meget ked af det, men fortsatte med at bede. Jeg kom i tanke om min bedstemors yndlingsdigt, som siger, at Gud kender alt, bedre end vi gør, og at vi skal stole på ham. Så jeg begyndte at udøve min tro

endnu mere og at gøre alt, hvad jeg kunne. Kort tid efter kunne min bror forlade hospitalet. Min ven var ikke kommet så slemt til skade, som det først havde set ud til. Min mor blev rask.

Når jeg nu beder for andre, så beder jeg mere fokuseret og med mere tro end før. Vi bør have tro på Gud, især når det kan være svært at tro på ham og hans planer, og aldrig beklage os, for han ved bedst.

Jarom K., 18 år, Graz, Østrig

OMVENDELSE

Jeg har forstået, hvor meget omvendelse påvirker alt andet. For nogle måneder siden begik jeg fx nogle synder og omvendte mig ikke, og det var svært at bryde denne onde cirkel. Men da jeg havde talt med biskoppen og andre nære venner, kunne jeg bruge omvendelsesprocessen, føle mig så meget tættere på Gud og føle mig lykkelig igen. Ved inderlig bøn og ved at bruge megen tid på at læse i mine skrifter erkendte jeg, at jeg måtte ændre den måde, hvorpå jeg levede på nogle områder. Jeg forstår nu, hvor meget jeg er vokset på grund af det. Gennem denne oplevelse kom jeg meget nærmere på især min mor og far.

Selv om jeg stadig oplever fristelser og stadig synder, kan jeg bruge Frelserens forsoning til at omvende mig

og gennemgå, hvordan jeg har klaret mig hver dag, og prøve på altid at ønske at gøre det bedre. Jeg er for evigt taknemlig for forsoningen i mit liv.

Billy P., 17 år, Ipswich, England

ARBEJDE

Jeg betragter slægtshistorie som en slags arbejde, så jeg besluttede at lave min egen slægtshistoriske bog. Jeg samlede alle billederne af mine slægtninge. Jeg gjorde det, så mine børn og oldebørn kan se, hvordan deres forfædre så ud. Og mens jeg gjorde det, havde jeg en meget fredfyldt følelse, for jeg vidste, at jeg ikke gjorde det for mig selv, men at jeg også gjorde det for kommende generationer.

Glory S., 18 år, Johannesburg, Sydafrika

De unge i Sydafrika lavede en video om, hvordan de anvendte princippet om at arbejde i deres familie. Man kan se deres video ved at se denne artikel på liahona.lds.org.

SUNDE FRITIDSBESKÆFTIGELSER

Mit første forsøg med sunde fritidsbeskæftigelser sammen med mine søskende var lidt barsk for at sige det mildt. Vendepunktet kom for mig på en tur til Blue Ridge Mountains. Bladene havde enhver mulig farve, og forlystelsesparken var sjov, men øjeblikke med grimme

RESPEKT

- Adlyd jeres forældre.
- Tal ikke dårligt eller uvenligt om nogen i jeres familie.
- Se efter de positive sider hos hver enkelt i familien. Fortæl dem, hvad I beundrer ved dem.

KÆRLIGHED

- Bed om næstekærlighed - Frelserens kærlighed - over for medlemmer af jeres familie.
- Find måder at tjene jeres familie på.
- Skriv opmuntrende og kærlige beskeder. Gem dem i madkasser, tasker eller punge, som jeres familie kan finde senere.

MEDFØLELSE

- Tilskynd dem i familien til at fortælle om deres følelser og prøv at forstå hinanden.
- Trøst hinanden i hårde tider og prøv at bære hinandens byrder (se Mosi 18:8-9).

ARBEJDE

- Tilbyd at lave et måltid til familien.
- Hjælp til derhjemme ved fx at slå græs, luge i haven eller pudse vinduer.
- Hjælp jeres mindre søskende med deres lektier.

SUNDE FRITIDSBESKÆFTIGELSER

- Vær med til at planlægge familieudflugter, ferier eller aktiviteter, som familien måske kan glæde sig over sammen.
- Bliv digitalfri. Sluk for tv og andre elektroniske enheder, mens I er sammen med jeres familie.

ord, egoistiske handlinger og fejlslagne drillerier lagde ofte en dæmper på glæden. Før vi tog hjem, vandrede min søster og jeg op på en lille bakke og sad stille, mens vi lyttede til naturen omkring os. Det var første gang i lang tid, at vi havde siddet sammen uden at skændtes, mens vi stille drøftede dagene forude og vores nuværende problemer. Ånden var til stede og bragte en fred, som jeg havde glemt.

Jeg begyndte at gøre en ekstra indsats for at tale med mine søskende, spørge til deres dag, give dem et knus - ganske enkelt at være involveret i deres liv. Jeg hjalp min yngste og autistiske bror med hans lektier. Jeg hjalp min yngste søster med huskekort og fjolledede rim, så hun kunne huske forskellige ord. På sin næste prøve var hun gået over 20 % frem og fik sin højeste karakter nogensinde. Glæden, jeg fik fra disse stunder, var anderledes og mere dyb, end jeg havde forventet.

Det kan være svært at leve i en familie, men i sådanne øjeblikke var det det hele værd. Disse små øjeblikke ledte til mange andre med sjov, spil og latter, og jeg har oplevet en ny fællesskabsfølelse i min familie. ■

Emily C., 17 år, North Carolina, USA

NOTER

1. »Unge Pigers tema«, *Unge Piger Personlig fremgang*, hæfte, 2009, s. 3.
2. *Pligt mod Gud*, hæfte, 2010, s. 80.
3. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2011, s. 14.
4. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

SABBATTEN ER EN FRYD

Fem måder at gøre jeres søndage mere meningsfulde.

Med alle udfordringerne omkring os har det fået større betydning at ære sabbatten, fordi den bidrager til, at vi kan forblive åndeligt stærke. Disse unge fra Østeuropa fortæller om deres tanker omkring, hvordan sabbatten styrker dem – og hvordan den også kan styrke dig.

KOM HERREN NÆRMERE

Sabbatten er en dag, hvor jeg bedre kan give af mig selv til Herren. Jeg prøver ikke at spilde tiden, men i stedet bruge den til at blive bedre og komme vor himmelske Fader nærmere. På søndage er jeg virkelig glad for at tjene Kirkens medlemmer ved at sidde i nærheden af dem for at vise dem, at de ikke er glemt. Det at tjene andre bringer mig lykke.

For mig er sabbatten en dag, hvor jeg lærer, er lykkelig og føler glæde, mens jeg lærer at tjene Herren. Jeg holder sabbatten så hellig, som jeg kan. Hvis vi stoler på vor himmelske Fader i alt, vil det bringe os glæde og lykke på jorden og i himlen sammen med ham og hans Søn, Jesus Kristus.
Arvis B., 18 år, Letland

TAG NADVEREN

Hver dag ser jeg frem til den dag, hvor jeg kan gå i kirke og modtage nadveren. Jeg kan ikke vente, til jeg kan tage mit søndagstøj på, forberede mig selv, gå i kirke og igen forny mine pagter med Gud.

Nogle gange er jeg lidt gnaven, når jeg står op om morgenen. Men når jeg skal i kirke og modtage nadveren, overvære mine møder og studere skrifterne, så mærker jeg Helligånden, og det gør mig glad. Det er vigtigt at modtage nadveren hver uge, for Frelseren selv viste os, hvad vi skal gøre.
Diana D., 14 år, Letland

STUDÉR SKRIFTERNE MED ANDRE

Deltagelse i vore søndagsmøder og at modtage nadveren fylder os med Ånden hele ugen. Vi får flere oplysninger fra skrifterne, og vore læreres oplevelser hjælper os til at forstå skrifterne bedre. Når vi studerer skrifterne sammen, kan vi få nye indblik i dem og lære af hinanden.

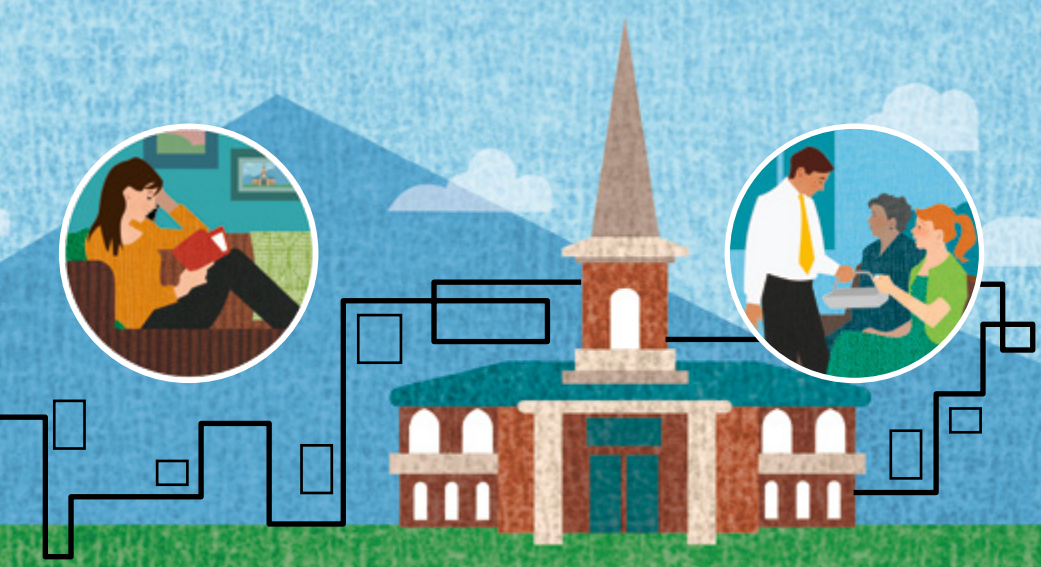
Antonina B., 18 år, Centrale Føderale Distrikt, Rusland

FORBLIV UPLETTET

»Og for at du mere fuldstændig kan holde dig uplettet af verden, skal du tage til bønnens hus og bringe dine sakramenter som et offer på min hellige dag;

for sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og til at vise den Højeste din hengivenhed.«

Lære og Pagter 59:9-10

VÆLG AKTIVITETER TIL AT FASTHOLDE ÅNDEN

Jesu anmodning om at blive og våge sammen med ham (se Matt 26:38) rørte mit hjerte og ledte mig til at forstå, at sabbatsdagen er en dag, hvor vi kan modtage nadveren som et tegn på vores erindring om hans indsats for os.

Jo mere jeg tænker på dette, jo mere ønsker jeg at kende ham. Denne stræben hjælper mig til at vælge det rette på en dag, der er fri for alle verdslige hensyn: Søndagen. Det omfatter at læse og studere i skrifterne, hjælpe min familie, se opløftende film, fortælle venner om åndelige indblik og konstant at bede. Jo mere jeg vender mit hjerte mod Jesus, jo mere kommer jeg til at kende ham og komme ham nærmere. Jeg kan ikke nævne nogen velsignelse, der er mere vidunderlig end denne.

*Søster Aleksandrovna C., 25 år,
Novosibirsk-missionen i Rusland*

BLIV OPLØFTET AF ÅNDEN

For mig er sabbatten en mulighed for at studere Jesu Kristi evangelium mere dybtgående. En person, som kommer forberedt til kirke og ønsker at deltage i nadveren, og som prøver at lære, vil utvivlsomt modtage velsignelser og blive opløftet ved Ånden, ikke kun om søndagen, men hele den efterfølgende uge.

Der er mange muligheder uden for kirkens mure, hvor vi kan holde sabbatten hellig, tilbringe tid sammen med familien, hjælpe missionærene, tjene i menigheden og læse kirkelitteratur. Sabbatsdagen er en tid til at forstå Guds love. Når vi erkender dette og takker Gud for denne mulighed, vil det ikke være svært at holde sabbatsdagen hellig.

*Ældste Vladimir Aleksandrovich Z., 18 år,
Novosibirsk-missionen i Rusland*

EN HVILEDAG

»Gud gav os denne særlige dag, ikke til fornøjelse eller dagligdagens besvær, men som en hvile fra pligter, med fysik og åndelig lindring.«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Sabbatten er frydefuld«, Liahona, maj 2015, s. 129.

»Hvis du tager dig i vare på sabbatten og ikke driver handel på min hellige dag, hvis du kalder sabbatten frydefuld og Herrens hellige dag ærværdig, hvis du ærer den ved ikke at gøre, som du plejer, drive handel og træffe aftaler, så skal du glæde dig over lykken hos Herren.«

Esajas 58:13-14

VENT I TRO

*Jeg ventede i årevis,
men opgav aldrig håbet
om, at mine forældre
ville tilslutte sig Kirken.*

Mikaeli Duarte da Silva

Jeg blev præsenteret for Kirken af min tante og onkel, som bor i nærheden af mit hjem. Jeg var kun syv år gammel dengang, og jeg elskede at gå i kirke og være sammen med de andre børn. Mine forældre var ikke medlemmer, men de havde ikke noget imod, at jeg hver søndag gik i kirke med min tante og onkel. Mine forældre sagde, at det var meget bedre for mig at være involveret i en kirke, som underviste om Jesus Kristus, end at være ude på gaderne og komme i problemer.

Missionærerne kom ofte til vores hjem for at undervise os. Mine forældre elskede lektionerne, men de havde ikke lyst til at modtage evangeliet. De sagde, at de ikke var parate, fordi det var en alvorlig forpligtelse at gå i dåbens vande. Missionærerne blev ved med at komme til vores hjem, men de blev altid skuffede over de svar, mine forældre kom med. Jeg vidste imidlertid, at de en dag ville blive døbt.

Da jeg blev otte, var jeg klar til at indgå dåbspagten. Min mor spurgte mig, om jeg virkelig ønskede det. Hun fortalte mig, at når jeg først var døbt, kunne jeg ikke ombestemme mig, og at den dåb ville ændre hele mit liv. Jeg sagde, jeg havde drømt om at blive døbt, lige siden jeg begyndte at gå i Primary.

Efter jeg var blevet døbt og bekræftet, fortsatte jeg med at gå i kirke, men

mine forældre kom sjældent til vore primaryaktiviteter. Det gjorde ondt at se alle de andre børn med deres forældre. Men jeg håbede, at de en dag ville blive døbt, og vi kunne blive besejlet i templet, og min største drøm kunne blive virkelighed.

Da jeg var teenager, fortsatte missionærerne med at undervise mine forældre, men de ønskede stadig ikke at blive døbt. De ville dog nu og da komme i kirke, hvilket gav mig et lille håb. Jeg drømte stadig om, at mine forældre ville tilslutte sig Kirken, men jeg begyndte at tro, at det aldrig ville ske i dette liv.

Men en smuk søndag morgen, da jeg var 17 år, kom min mor igen med mig i kirke. På vej hjem fortalte hun mig noget, som jeg stadig kan høre i mine tanker og i mit hjerte. Hun sagde, at hun havde besluttet sig for at blive døbt. Jeg var chokeret! Jeg havde ventet så længe og tænkte på, om det var rigtigt. I maj 2010 gik min mor ned i dåbens vande. Det var en meget lykkelig dag.

Efter dåben så jeg på min far og sagde: »Nu er du den eneste, der mangler.« Han svarede, at det ikke ville ske snart, for han havde ikke noget ønske om at blive døbt. Igen blev jeg ked af det – en del af min drøm var blevet opfyldt, men resten syntes så langt væk. Selv om det var svært, var jeg sikker på, at alt ville ændre sig. Til min store glæde blev

mine bønner atter hørt to måneder senere, da min far gik i dåbens vande. Det var den største glæde i mit liv. Jeg følte det, som himlene sang.

Efter mine forældre havde tilsluttet sig Kirken, gik det op for mig, at en anden del af min drøm var gået i opfyldelse, men at vi stadig skulle besejles for evigheden i Herrens hus. Mine forældre fortalte mig, at de ikke følte sig klar, at de ikke havde penge nok til den lange rejse til templet i Recife i Brasilien, og at de ikke havde nogen til at se efter vores hjem, mens vi var væk. Jeg var lidt trist, men blev ved med at bede om den velsignelse, for jeg vidste, at Herren ville besvare mine bønner.

Med tiden begyndte min mor at føle et stærkt ønske om at tage til templet, selv om min far blev ved med at udskyde det. Efter mange samtaler med biskoppen besluttede de begge at tage afsted. Jeg var så glad, at jeg knap kunne bære det!

I september 2011 rejste min mor, min far og jeg til templet for første gang i vores liv. Jeg blev besejlet til mine forældre den næste dag, og jeg kan virkelig sige, at efter 11 års ventetid var det den bedste dag i mit liv.

Jeg er min himmelske Fader dybt taknemlig for alt, hvad han har givet mig, især for at besvare mine bønner og opfylde min største drøm: Drømmen om at se hele min familie i Herrens hus. ■

Forfatteren bor i Ceará i Brasilien.

Shellys løb

Jan Pinborough

Kirkens Tidsskrifter

Baseret på en sand historie

*»Frygt ikke, for jeg er med dig, fortviwl ikke, for jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig«
(Esajas 41:10).*

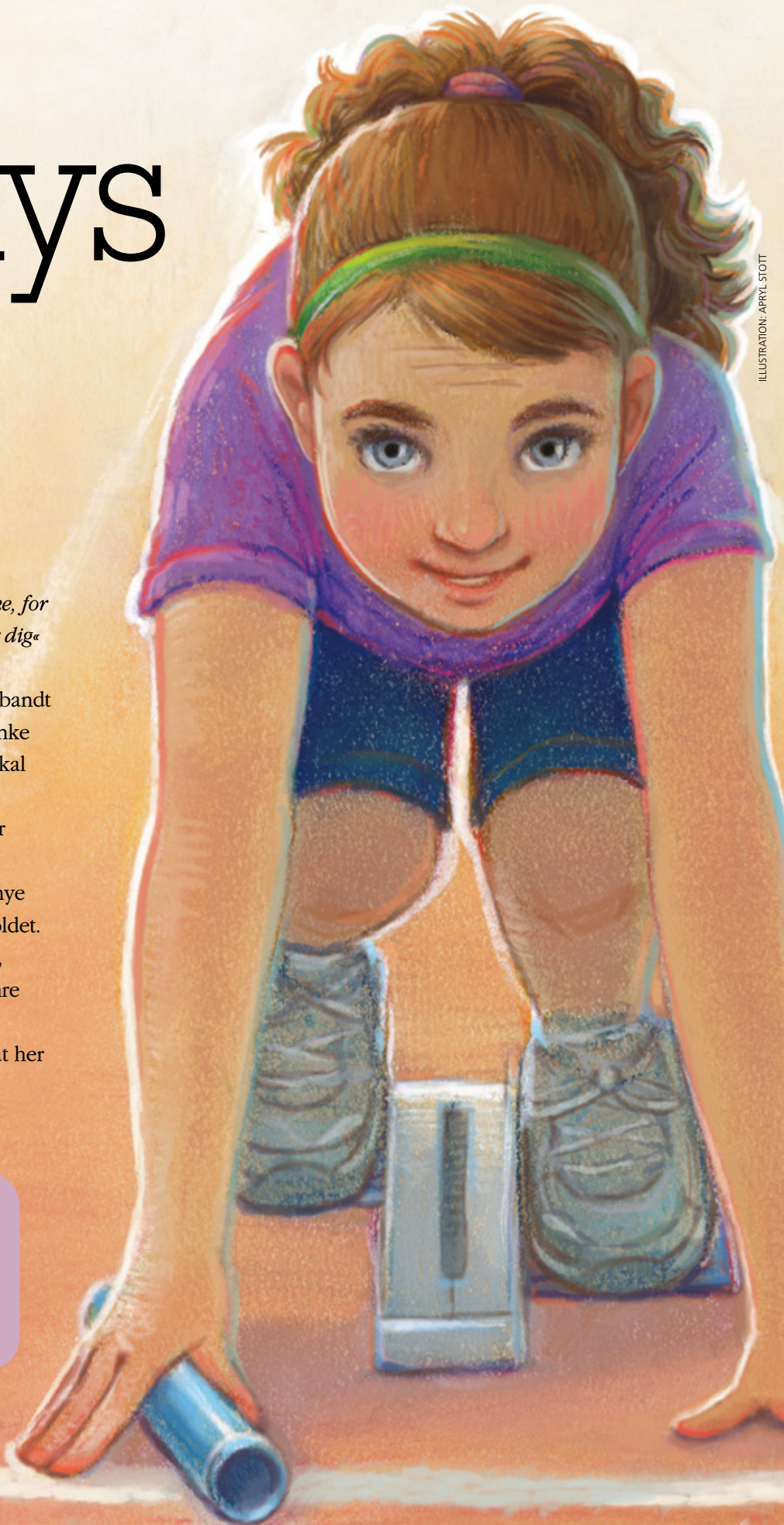
»Hej Shelly!« Shelly så op, mens hun bandt sine gamle løbesko, og så Rosa vinke fra startlinjen. »Kom,« råbte Rosa. »I dag skal vi slå vores rekord!«

Shelly grinede. Det sagde Rosa til hver eneste træning.

Shelly kunne godt lide to ting på sin nye skole. For det første var hun på atletikholdet. Når hun løb, følte hun sig let indvendigt, som om at hun ikke behøvede at bekymre sig om noget.

Det andet, hun godt kunne lide, var, at her vidste ingen, at hendes forældre lige var blevet skilt.

På det seneste syntes det som om, at ingen kunne give Shelly den hjælp, hun behøvede.

Shelly trak en sidste gang i snørebåndet og løb hen for at være sammen med de andre piger på stafetholdet. *Av!* Hun ømmede sig, da hendes tær ramte forenden af hendes løbesko. Hvordan skulle hun fortælle far, at hun igen havde brug for nye løbesko?

Efter løbet fejrede Shelly, Rosa, Becca og Tiana deres nye rekord i stafet. »Jeg sagde til jer, at vi ville gøre det i dag!« sagde Rosa.

Shelly lo. Hun gav stafetten til deres træner og bøjede sig ned for at løsne sine snørebånd.

»Godt gået, piger, sagde fr. Goldmann. »I arbejder rigtig godt sammen. Glem ikke at betale jeres atletikkontingent i morgen.«

Shellys smil faldede. Det havde hun fuldstændig glemt!

I bussen på vej hjem kunne Shelly kun tænke på skoene og atletikkontingentet. Hun ønskede ikke at give mor mere at bekymre sig om. Og sidste gang hun havde ringet for at bede far om ekstra penge, havde han lydt irriteret. På det seneste syntes det som om, at ingen kunne give hende den hjælp, hun behøvede.

Da Shelly kom hjem, gik hun direkte til sit værelse. Til aftensmaden talte hendes brødre og søstre og havde det sjovt, men hun skubbede bare sin mad rundt på tallerkenen.

Efter maden hjalp mor Shelly med at tage af bordet. »Jeg skal se biskop Parker i aften,« sagde mor. »Vil du gerne med og få en præstedømmevelsignelse?«

Shelly nikkede. Hun savnede rigtig meget de velsignelser, som far plejede at give hende, når hun var bekymret eller syg.

Lidt senere, da biskop Parker gav hende en velsignelse, følte Shelly noget dybt inde i hende slappe af. »Shelly, din far er ikke hjemme hos dig til at hjælpe dig,« sagde han i velsignelsen. »Men din himmelske Fader er der altid. Jeg velsigner dig, at du kan tale med ham, ligesom du ville med din far, og din himmelske Fader vil altid hjælpe dig.«

Shelly havde det meget bedre, end hun havde haft det længe. Hun

»Hvis I holder befalingerne og beder i tro om at se Herrens hånd i jeres tilværelse, så lover jeg jer, at han vil åbne jeres åndelige øjne endnu mere, og I vil tydeligere kunne se, at I ikke er alene.«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Komme dit rige«, *Liahona*, maj 2015, s. 121.

havde en varm følelse indeni, der fortalte hende, at biskoppens ord var sande. Vor himmelske Fader elskede hende og ville lytte til hende. Med hans hjælp kunne hun måske endda få mod til at tale med sine forældre.

På vej hjem fortalte hun sin mor om skoene og atletikkontingentet. Den aften knælede hun og bad vor himmelske Fader om at hjælpe hende til at have mod til at tale med sin far. Hun bad om det igen i bussen på vej til skole den næste morgen. Da hun kom hjem fra skole, følte hun sig modig nok til at ringe til sin far. Denne gang syntes han slet ikke utålmodig eller irriteret, da hun fortalte ham, hvad hun havde brug for. Hendes bønner var blevet besvaret.

Nogle få uger bandt Shelly sine nye løbesko og løb hen til Rosa og de andre piger. Det var en dejlig følelse at vide, at hun havde et godt hold, der støttede hende. Hun behøvede ikke at løbe alene. ■

Hjælp!

Nogen bliver skilt

Katherine Nelson

Når forældre bliver skilt, føler børn sig ofte bange, bekymrede, skyldige, vrede, forvirrede, lettede eller triste – og nogle gange det hele på en gang. Hvis det sker for dig eller en af dine venner, er der her nogle tanker, som måske kan hjælpe.

**Jeg føler mig udenfor.
Tilsyneladende havde alle andre
end mig en fuldkommen familie.**

Ingen familie er fuldkommen, selv om de måske ser sådan ud.

Husk på, at dine forældre, biskop, primarylærere, naboer og venner i menigheden allesammen elsker dig.

Nogle gange kan andre sige noget, der sårer dig, uden at det er deres

mening. Når det sker, så vær ikke bange for at fortælle dem, hvad du føler, og hjælp dem til at se en bedre måde at tale med dig om skilsmissen.

Jeg er vred på min mor og far.

Det er let at blive vred, når du intet kan gøre ved en situation. Du har måske tilmed lyst til at lade din vrede gå ud over andre. Selv om det kan være svært, så prøv at blive ved med at vise din familie, at du elsker dem. Bed om hjælp til at se dine forældre, som Jesus ser dem. Han elsker dem, dig og alle andre i din familie.

Hvis du ikke kan lade være med at være vred, så tal med din mor eller far eller en anden, du stoler på. De kan hjælpe dig til at finde sunde måder at føle dig bedre på som fx motion eller at tegne.

overhovedet ikke er din skyld. De har truffet beslutningen om at blive skilt. Børnene i familien er ikke ansvarlige for skilsmissem.

Jeg er bange for, hvad der nu sker.

Når der sker store forandringer, er det naturligt at bekymre sig om fremtiden. Tal med din mor og far. De vil gerne vide det, hvis du er urolig, og de kan hjælpe dig med dine bekymringer og spørgsmål. Husk at bede om trøst.

Vil jeg være sammen med mine forældre i himlen?

På grund af Jesu forsoning vil alt falde på plads, når vi er døde. Du behøver ikke bekymre dig. Uanset, hvad der sker, vil du altid være en del af dine himmelske forældres familie. Hvis du bliver ved med at vælge det rette, vil du få alle de velsignelser, som din himmelske Fader har planlagt for dig.

Jeg er hele tiden ked af det.

Det er OK at være ked af det. At være ked af det over en så stor forandring er et vigtigt trin mod at få det bedre senere. Selv om du måske er ked af det nogle gange, så bliv ved med at gøre det, du elsker at gøre. Tilbring noget tid udendørs. Læs en god bog. Lyt til glad musik. Arbejd hårdt i skolen. Hav det sjovt med dine venner. Bed til vor himmelske Fader.

Hvis din tristhed varer virkelig længe og gør det svært for dig at sove, spise, fokusere i skolen eller gøre noget, som du normalt godt kan lide, så tal med en voksen, som du stoler på, så han eller hun kan hjælpe dig til at få det bedre igen.

Er det min skyld, at mine forældre blev skilt?

Du tror måske, at du kunne have hjulpet dine forældre til at blive sammen. Men sandheden er, at det

»Vi tror på, at vi var og stadig er en del af [vor himmelske Faders] familie.«

Ældste L. Tom Perry (1922–2015) fra De Tolv Apostles Kvorum, »Hvorfor ægteskab og familie betyder noget – overalt i verden«, Liahona, maj 2015, s. 41.

Det bliver bedre.

Uanset, hvordan du har det nu, så vil du med tiden begynde at få det bedre. Bliv i mellemtiden ved med at bede til vor himmelske Fader om trøst. Husk på, at vor himmelske Fader og Jesus altid våger over dig og aldrig vil lade dig være alene. De elsker dig og dine forældre og vil hjælpe jer alle. De vil give dig styrken til at føle fred og lykke. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Hvad har hjulpet dig til at komme gennem en svær tid som en skilsmisse? Hvordan kan du hjælpe andre gennem svære tider?

Amie Jane Leavitt

Baseret på en sand historie

»Jeg ønsker at være god og rar,
det er den rette vej«
(Børnenes sangbog, s. 83).

Jeg glæder mig til frikvarteret!«
»Sagde Annica til Louise, da de lagde deres madkasser tilbage på hylden i klasseværelset. »Tilde sagde lige, at vi alle skal lege fangeleg sammen på legepladsen i dag.«

»Sjovt!« sagde Louise. »Jeg elsker fangeleg.«

Louise var glad og lidt overrasket over, at Tilde havde inviteret Annica med til at lege. Tilde havde altid været lidt tarvelig over for Annica. Louise var glad for, at hun endelig forsøgte at være sød.

»Jeg skal lige aflevere en bog på biblioteket først, så sørg for, at de ikke begynder uden mig.« Annica smilede, mens hun løb ned ad gangen til biblioteket.

Louise skyndte sig ud på legepladsen. Da hun kom, var Tilde allerede ved at samle de andre børn i en rundkreds. Louise løb hen til dem.

»Skynd jer, allesammen!« sagde Tilde, da hun samlede alle i en snæver kreds. »Jeg har en sjov

Du er den!

idé, som jeg vil fortælle jer alle, før Annica kommer herud.«

Louise følte sig ikke godt tilpas over det.

Alle børnene kom tæt på for at høre. »I stedet for at fange alle, som vi plejer at gøre,« sagde Tilde, »så lad os kun fange Annica. Men ingen må sige det til hende, eller også!« Tilde grinede. Hun syntes at være så stolt af sig selv.

Det syntes ikke at være sjovt – i det mindste ikke for Annica.

Louise kiggede på de andre børn i kredsen. Mange af dem havde ikke været søde ved Annica siden børnehaven. Det var den gang, at børnene rigtig begyndte at være slemme over for Annica. De gjorde grin med hende og drillede hende. De fleste gange var det Tilde, som begyndte, og de andre børn fulgte med.

Louise havde aldrig kunnet lide, hvordan de behandlede Annica. Hun besluttede lige på stedet, at hun ikke ville være med. Hun vidste, at alle er Guds børn og burde blive behandlet venligt.

Hun tog en dyb indånding og kiggede Tilde i øjnene. »Det lyder ikke særlig sjovt for mig. Jeg synes ikke, at vi bør behandle Annica sådan. Så vil jeg ikke være med.«

Louise forlod kredsen og begyndte at gå alene tilbage til skolen for at finde Annica.

Hun troede i hvert fald, at hun var alene.

Så hørte hun: »Hej, vent lidt!« Louise vendte sig, og der stod de fleste af børnene fra Tildes kreds. Hun kunne ikke tro det!

»Lad os finde Annica og begynde vores egen fangeleg,« sagde David.

INGEN PLADS TIL MOBNING

»I Jesu Kristi evangelium er der ikke plads til latterliggørelse [eller] mobning.«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Åndelige hvirvelvinde«, Liahona, maj 2014, s. 20.

»Jeg vil også være med!« sagde Lea. De andre nikkede.

Louise smilede. Den grimme følelse i hendes mave var væk.

»God idé!« sagde Louise. »Der kommer Annica.«

Hun vendte sig om og prikkede David på skulderen. »Du er den!« råbte hun og løb hen mod Annica. Og alle børnene kom løbende efter hende. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Louise og Annica bor i Canada. De går nu i high school og er stadig gode venner.

STÅ for det RETTE

*Profetens ord fra Himlens bo
de lyder sådan: Vær sand og tro,
i alvor i leg, ved nat og ved dag,
vær sand og tro mod Herrens sag.
(Børnenes sangbog, s. 81)*

Sådan kan jeg
stå for det rette!

Følg Jesus Kristus

Gode bøger

Gode venner

God musik

Gode videoer og
andre medier

Gode gerninger

Ærlighed

Venlighed

Sømmelighed

Respekt

ILLUSTRATION: HOLLIE HOBERT

Vælg altid ret

(Forenklet)

Frejdigt ♩. = 44-54 (slå to slag i takten)

Tekst: George L. Taylor
Musik: Arrangeret af A.C. Smyth

C F C D7 G7

Vælg al-tid ret, vær al-tid tro, din plads kan du in-gen an-dre be-tro,

C F C G

ud - fyld den der - for så godt du for - mår, bud - ska - bet hur - tigt til

C G7 C G C F C

Him - me - len når. Vælg, vælg, vælg al-tid ret. Vær, vær,

G C F A7 Dm G7 C

vær al-tid tro. Vær al - tid tro, vær al - tid tro.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.
Denne tekst skal medtages på alle kopier.

Et svært valg

*Kunne et dårligt
videospil koste
ham hans
nye ven?*

men han anede stadig ikke, hvad han skulle gøre.

Efter skole næste dag ringede det på døren. Diego løb hen for at åbne døren. Det var en ny dreng i nabolaget, som stod der. Diego havde set ham på legepladsen i dag.

»Hej, jeg hedder Ruben,« sagde han. »Vil du lege hjemme hos mig?«

Diego grinte. En ven at lege med? Det var et svar på hans bøn!

De gik over til Rubens hus og satte sig på sofaen. Rubens storebror spillede et videospil. Diego vidste ikke først, hvad han skulle tro. Spillet var meget voldeligt og havde grimme billeder, men Ruben og hans bror så ud til at kunne lide det. »Fang ham!« råbte Ruben, mens de så på.

Diego kunne mærke, at han fik ondt i maven, og han stirrede ned på sine fødder. Han vidste, at han ikke burde se videospil som dette.

Men hvad kunne han gøre?

Han ønskede ikke, at hans nye ven troede, at han var for kedelig til at spille spændende videospil. Ville

Amanda Michaelis

Baseret på en sand historie

»Vælg kun ret, når du skal til at vælge« (Salmer og sange, nr. 155).

Diego traskede op ad bakken på vej hjem fra skole. Frikvarteret var normalt den bedste tid på dagen. Men hele ugen havde det været forfærdeligt! Ingen ville spille fodbold med ham, så han gik bare alene rundt på legepladsen, indtil klokken ringede.

»Mor, jeg er hjemme!« råbte Diego, da han gled gennem døren og satte sig ned i køkkenet.

»Hvordan gik det i skolen?« spurgte mor.

»Ikke så godt.« Diego snuppede et æble. Ingen ville lege med mig i frikvarteret.« Han kunne mærke tårerne komme, så han klemte øjnene hårdt sammen.

»Det er svært at føle sig alene eller udenfor,« sagde mor. Hun lagde sin hånd på Diegos skulder. »Måske kunne du bede en bøn om hjælp.«

Diego gned sine øjne. »Tak, mor,« sagde han og løb ind på sit værelse. Var vor himmelske Fader virkelig interesseret i, om han havde venner at lege med i frikvarteret? Diego knælede ned og bad om, at han måtte finde en ven. Bagefter havde han det lidt bedre,

Ruben tro, at han var sær, hvis han sagde noget?

Han så sig omkring i rummet og prøvede at tænke på andre ting, de kunne gøre.

Diego tog en dyb indånding. »Øh, kan du vise mig resten af dit hus? Eller måske kunne vi lege ovenpå?« sagde han.

Ruben så et øjeblik på Diego. Diego bed sig i læben. Ville Ruben sige, at han ikke ville lege mere?

Så smilede Ruben. »Vent lidt, kan du lide biler? Jeg har de *hurtigste* biler. Skal vi køre om kap?«

Diego smilede og nikkede. Han fulgte Ruben ovenpå. Den tunge følelse forsvandt – det var som om han fløj op af trapperne! Han var glad for at have en ny ven, og han var glad for, at han ikke havde set noget dårligt.

»Den røde bil er min,« sagde Ruben, »men du kan lege med den blå eller den grønne. Hvilken én vil du have?«

Diego rakte ud efter den grønne bil – hans yndlingsfarve. Det var et let valg. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

MODIGE VALG

»Det kræver mod at træffe gode valg, selv når andre omkring os vælger anderledes.«

Ældste W. Craig Zwick fra De Halvfjerds, »Vi vil ikke, vi kan ikke give efter«, Liahona, maj 2008, s. 98.

**Ældste
Quentin L. Cook**

De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af
De Tolv Apostles
Kvorum er særlige
vidner om Jesus
Kristus.*

Hvordan kan jeg forblive fri?

Gud ønsker, at vi er frie, så vi kan vælge mellem godt og ondt.

Afhængighed af narkotika og alkohol ødelægger et godt helbred og begrænser vores frihed.

Alt for ofte lægger videospil, sport eller fjernsynet beslag på al vor fritid.

Det er vigtigt, at vi reserverer noget af vores fritid til vores familie.

Fra »Klagesangene: Vogt jer for trældom«, Liahona, nov. 2013, s. 88-91.

Du kan omvende dig og tilgive

Efter du er blevet døbt og bekræftet, er det dit ansvar at vælge det rette. Hvis du gør noget forkert, så hør her, hvordan du kan omvende dig, så du kan gøre det bedre!

- Tænk over, hvad du har gjort.
- Sig undskyld og gør noget for at udbedre det, du har gjort. Hvis du har brug for hjælp, så tal med din far eller mor om det.
- Bed til vor himmelske Fader. Bed ham om at tilgive dig og hjælpe dig til at gøre det bedre næste gang.
- Du er tilgivet! Gør dit bedste for at gøre det, vor himmelske Fader ønsker, at du gør.

Hvis nogen gør noget, der gør dig ked af det, så hør her, hvordan du kan tilgive, så du kan få det bedre!

- Prøv at tænke på, hvorfor den anden måske gjorde det, som han eller hun gjorde.
- Tænk på noget godt ved den anden.
- Bed om hjælp til at tilgive, når det er svært.
- Bliv ikke ved med at være vred på den anden.

Clara og PRIMARYS NADVERMØ- DEPROGRAM

Jane McBride Choate

Baseret på en sand historie

Clara og hendes familie var lige blevet døbt. Clara holdt af at stå op om søndagen og gå i kirke sammen med sin familie.

En søndag sagde primarypræsidenten, at det snart var tid til Primarys nadvermødeprogram. Clara var ikke sikker på, hvad et nadvermødeprogram var. Men hun vidste, at hun ville være med.

»Kan du læse et skriftsted og bære dit vidnesbyrd til Primarys nadvermødeprogram?« spurgte hendes lærer.

Clara nikkede. Hun var begejstret! Hun ønskede at lære så meget, som hun kunne om evangeliet. Men hun var også nervøs. Hvad nu, hvis hun gjorde noget forkert?

Clara øvede sig på sin opgave hver aften. Hun kendte ikke alle ordene i skriftstedet endnu.

»Du vil gøre det godt,« sagde mor.

Clara var ikke helt sikker. Det var hendes første nadvermødeprogram. Alle de andre børn havde prøvet det før.

»Husk, at hvis du gør dit bedste, så vil vor himmelske Fader gøre resten,« fortalte hendes far hende.

Aftenen før nadvermødeprogrammet bad Clara om hjælp til at gøre sit bedste. Hun blev på sine knæ og tænkte på sin opgave. Hun havde en god følelse.

Søndag morgen bad Clara om, at hun ikke måtte være bange.

Da det blev Claras tur, gik hun op foran. Hun sagde et af ordene i skriftstedet forkert. Men hun huskede, hvor godt hun havde følt det, da hun havde bedt. Hun smilede og bar sit vidnesbyrd. Hun talte om, hvor meget hun elskede Frelseren.

Clara smilede, da hun satte sig ned igen. Hun vidste, at vor himmelske Fader var ligeglad med, at hun ikke sagde alt helt rigtigt. Han var interesseret i, hvad der var i hendes hjerte. ■

Forfatteren bor i Colorado i USA.

Jesus oprejser Lazarus fra de døde

Jean Bingham

Har du nogensinde været bekymret, når nogen i din familie var syg? Jesu venner Maria og Martha var bekymret, fordi deres bror Lazarus var meget syg. De sendte nogen for at sige det til Jesus, så han kunne helbrede Lazarus. Men Lazarus døde, før Jesus kom.

Da Jesus så, hvor kede af det Maria og Martha var, græd han med dem. Så bad han nogen om at flytte stenen for døren til graven, og han

befalede Lazarus at komme ud. Lazarus' ånd vendte tilbage til hans krop, og han gik ud af graven stadig iklædt sit begravelsestøj. Folk var forbavsede. Jesus havde magt over døden! Han var virkelig Guds Søn!

Alle Jesu mirakler viste hans store kærlighed og hans store magt. Hvis vi tror på ham og følger hans eksempel, kan vi bo hos ham igen! ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

FAMILIESNAK

Tal om, hvordan du ville have følt det, hvis du havde set Lazarus komme ud af graven. Læs så sammen Johannes 11:1-46 og afslut disse sætninger:

1. Da Jesus hørte, at Lazarus var syg ...
2. Da Jesus kom til Betania, var Lazarus ...
3. Martha troede på, at ...
4. Jesus græd, fordi ...
5. Jesus bad højt til Faderen, fordi ...
6. Da Jesus havde oprejst Lazarus fra de døde, kom mange ... men nogle ...

Døden er en del af vor himmelske Faders plan, og nogle gange bliver vore kære syge eller dør. Selv når vore bønner ikke bliver besvaret, som vi kunne ønske, kan vi have tro på, at vor himmelske Fader elsker os og ved, hvad der er bedst.

Sang: »Han sendte sin Søn«, (*Børnenes sangbog*, s. 20)

Skriftsteder: Matthæus 11:2-5; 2 Nefi 27:23

Video: Besøg Biblevideos.org, hvis I vil se »Lazarus Is Raised from the Dead« (Lazarus oprejses fra de døde)

MANGE MÆGTIGE MIRAKLER

Sammenkæd billederne af hvert mirakel med skriftstederne herunder.

Markus 8:22-25

Johannes 5:1-9

Markus 9:17, 23-27

Markus 5:21-24, 35-43

Markus 4:36-39

Matthæus 14:16-21

TIP FRA SKRIFTEN!

Brug et bibelkort i dine skrifter til at lære mere om beretninger i skriften. Maria, Martha og Lazarus boede i Betania, en by i nærheden af Jerusalem. Nogle af lederne i Jerusalem ønskede at skade Jesus, så hans disciple var bekymrede over at besøge en by så tæt på Jerusalem. Jesus var ikke bange og opfordrede sine disciple til at følge ham.

LÆR MERE

Det hebraiske navn *Lazarus* betyder »Gud er min hjælp«. Jesus hjalp Lazarus ved at bringe ham tilbage til livet. Hvordan har vor himmelske Fader og Jesus hjulpet dig og din familie?

**Ældste
Parley P. Pratt
(1807-1857)**

De Tolv Apost-
les Kvorum

HAN LÆRTE MIG EVIGHEDENS HIMMELSKE ORDEN

Jeg kunne nu elske med ånden og også med forståelsen.

Philadelphia havde jeg den lykke endnu engang at møde præsident [Joseph] Smith og at tilbringe flere dage med ham og andre og med de hellige i den by og i omegnen.

Under disse interview lærte han mig mange herlige og storslåede principper om Gud og evighedens himmelske orden. Det var på denne tid, at jeg fra ham modtog den første forståelse af den evige familieorganisation og den evige forening mellem kønnene i disse ubeskrivelige, kærlige forhold, som kun den mest intellektuelle, den ædle og rene i hjertet ved, hvordan man værdsætter, og som er selve fundamentet for alt, der er værd at blive kaldt lykke.

Indtil da havde jeg blot lært at værdsætte familiemæssige følelser og sympatier som noget, der vedrørte denne overgangstilstand, som noget, hjertet fuldstændigt bør vænnes fra for at være værdig til sin himmelske tilstand.

Det var Joseph Smith, der lærte mig at værdsætte det kærlige forhold mellem far, mor, ægtemand, hustru, bror, søster, søn og datter.

Det var af ham, jeg lærte, at mit hjertes hustru kunne være sikret mig for tid og al evighed; og at den forædlede ømhed og hengivenhed, som gjorde, at vi elskede hinanden, stammede fra den guddommelige, evige kærligheds kilde. Det var af ham, jeg lærte, at vi kan fremme disse følelser, og at vi kan styrke og forøge disse i al evighed, og at resultatet af vores uendelige forening ville blive afkom så talrigt som himmelens stjerner eller som sandet ved havets bred.

Det var af ham, at jeg lærte den sande ophøjethed og dimension af en Guds Søn, klædt i evigt

præstedømme, som patriark og overhoved for sine utallige efterkommere. Det var af ham, at jeg lærte, at det højeste udtryk for kvindelighed var at stå som dronning og præstinde for sin ægtemand og for evigt og altid regere som dronningemoderen over sine utallige og stadigt voksende efterkommere.

Jeg havde elsket før, men jeg vidste ikke hvorfor. Men nu elskede jeg med en renhed og intensitet, der stammede fra en ophøjet følelse, der løftede min sjæl fra de flygtige ting i denne urene sfære og udbredte den som havet. Jeg følte, at Gud var min himmelske Fader, at Jesus var min bror og min hustru, mit hjertes udkårne, var en udødelig, evig ledsager; en venlig, hjælpende engel, der var givet mig til trøst og som en krone af herlighed for evigt og altid. Kort sagt kunne jeg nu elske med ånden og også med forståelsen. ■

Fra Autobiography of Parley P. Pratt, 1979, s. 297-298.

INDBLIK

Hvordan udvikler vi guds frygt?

»Guds frygt er at elske og stole på ham. Når vi frygter Gud mere fuldt ud, så elsker vi ham mere. Og »fuldkommen kærlighed driver al frygt ud« (Moro 8:16). Jeg lover jer, at guds frygtens skinnende lys vil bortjage den jordiske frygts mørke skygger (se L&P 50:25), når vi ser hen til Frelseren, bygger på hans grundvold og trænger os frem på hans pagts sti med hellig forpligtelse.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

TÅLMODIGHED: Mere end at vente

Tålmodighed er ikke en lektie, man kun lærer en gang, men i vore prøvelser kan vi forstå, hvad tålmodighed er – og hvad det ikke er.

Side
42

FOR DE UNGE

Side
56

Opskrift på en lykkelig familie

Man kan ved at anvende disse ni principper fra familieproklamationen hjælpe sin familie til at blive stærkere og lykkeligere!

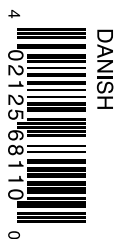
FOR BØRN

Hjælp! Nogen bliver skilt

Hvis dine forældre bliver skilt, er det normalt at opleve en masse forskellige følelser. Disse tanker kan måske hjælpe dig med at komme gennem disse følelser.

Side
66

JESU KRISTI
KIRKE

AF SIDSTE DAGES HELLIGE